

Hukvaldský

občasník

Červen
2015

HEZKÉ LÉTO, AŽ ŽIJÍ PRÁZDNINY A DOVOLENÉ,

přeje všem občanům a čtenářům
Hukvaldského občasníku

starosta obce Hukvaldy Luděk Bujnošek,
místostarostka Ivana Hrčková
a redakční rada občasníku.

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

dovolte mi vás opět informovat o průběhu velkých investičních akcí.

Už dva roky se všichni potýkáme se stavbou kanalizace. Z hlediska funkčnosti je dílo v této chvíli prakticky ukončeno a to včetně oprav komunikací. Jediným větším nedodělkem je oprava komunikace v úseku od hlavní cesty po veterinu paní Lančové v Dolním Sklenově. Protlak pod místním potokem, který zde byl podle projektu zrealizován, vykázal po kamerových zkouškách závalu (vlivem podloží došlo při realizaci protlaku k průhybu chráničky a tím by nebyl zachován potřebný spád potrubí). Provedení nového protlaku už bylo technicky nemožné a muselo být přistoupeno ke klasickému výkopu. Díky tomu došlo k poškození stávajícího mostu a ten musí být kompletně rekonstruován.

Probíhá kontrola provedení díla ze strany technického dozoru, zhotovitele a objednatele.

Jsou zrealizovány všechny přípojky, kromě jedné na stoce kolem rybníka. Zde se taky nezdařil protlak. Hledáme jiné řešení.

Probíhají práce na odstraňování drobných závad (terénní úpravy, odstraňování škod atp.) Probíhá předávání dotčených pozemků soukromým majitelům. Můžeme konstatovat, že dosud zjištěné drobné závady a nedodělky nebrání zahájit kolaudační řízení. Po předložení všech dokladů příslušným úřadům by mělo být zahájeno 1. července 2015 a bude trvat minimálně 3 měsíce. Teprve až bude kolaudační řízení ukončeno, může být zahájen provoz kanalizace. Do té doby je zakázáno do kanalizace

cokoliv vypouštět. O podmínkách a způsobu napojení na kanalizaci jsem psal v minulém čísle občasníku. Ale ještě jednou opakuji, že nejbližší termín připojení je říjen tohoto roku. Až to bude aktuální, budu vás informovat na webových stránkách obce, případně v dalším čísle občasníku.

Současně s výstavbou kanalizace probíhá rekultivace skládky komunálního odpadu. Ke konci měsíce května bylo položeno izolační souvrství a překryto zeminou na jedné polovině skládky a nyní se začíná pracovat na druhé polovině. Stavbu komplikuje jen déšť, který způsobuje problémy s pohybem těžké techniky po povrchu skládky.

Dále bych rád na tomto místě odpověděl na otázky, v souvislosti se záležitostmi, které trápí vás. Dotazy zpracoval terénní spolupracovník redakční rady pan Karel Šlosar.

1. Je možnost rozšíření pouličního osvětlení v části Rychaltic? Jedná se o úsek za vodou od paní Harabišové ke sklenovskému „esíčku“.

V této záležitosti už jsme podnikli jisté kroky (vytýčení podzemních sítí, vyčíslení finančních nákladů atd.) Realizace proběhne na podzim letošního roku. Celkem budou umístěny 4 nové betonové sloupy se světly. Ve výše dotazovaném úseku přibudou dvě světla a dále přibude osvětlení na konci ulice k panu Bernatskému a na horním konci ulice na Drahách (v místě kde končí zástavba).

2. Dají se řešit přechody pro chodce? Minimálně u Základní školy.

Přechod pro chodce u ZŠ jsme řešili s příslušným odborem Magistrátu ve F-M už v minulých letech, ale bohužel neúspěšně. Umístění přechodu pro chodce je podmíněno řadou předpisů.

V místě přechodu musí být jednak dostatečné rozhledové podmínky a dále může být přechod umístěn pouze tam, kde je na obou stranách silnice chodník. V této chvíli neodpovídá podmínkám prakticky žádné místo v obci, kde by to bylo potřeba.

3. *Dá se nějak vyřešit chůze u nájezdu na dálnici v úseku Restaurace u Richarda? Alespoň nějaký chodník od zastávky k betonové lávce? Chodci tam musí chodit v protisměru nebo přebíhat dálniční nájezd, což je dost riskantní.*

Tuto záležitost a vlastně problémy s bezpečností chodců na hlavní cestě v celých Rychalticích vyřeší plánovaná výstavba chodníku od mostu „esíčka“ v Dolním Sklenově až na dolní konec Rychaltic. V této chvíli je zpracován projekt a vyřizuje se stavební povolení. Termín výstavby chodníku zatím neumím stanovit. Závisí na vyhlášení případných dotačních titulů a získání dotace po podání žádosti. Jedná se o záležitost několika miliónů korun. Výstavba tohoto chodníku je zařazena do Programu rozvoje obce Hukvaldy na období 2015 – 2018.

4. *Občané bydlící v naší kopcovité vesničce, často při silnějších deštích, řeší tekoucí vodu po komunikacích, která sebou leccos nese a bere. Daly by se dodatečně vybudovat nějaké předěly (drážky) v komunikaci, které by odváděly proud vody do kanalizace?*

Odvodňovacími žlaby lze podle mého názoru problém vyřešit, ale je třeba každou

záležitost pořádně posoudit. Ideální je, pokud lze takto zachycenou vodu svést přímo do nějaké dešťové kanalizace, abychom problém nepřesunuli jen o kus dál. Ne všude se však dešťová kanalizace nachází. Pokud máte někdo nějaký konkrétní problém se zatékáním vody z obecní komunikace na svůj pozemek, např. do vjezdu, k domu, tak mě kontaktujte a můžeme se danou záležitostí začít zabývat.

5. *Dá se přidat kontejner na papír ve sběrném místě v Rychalticích pod mostem?*

Kontejnery na papír budou od začátku července přidány na sběrné místo v Rychalticích pod mostem, u Dvorského mostu a k základní škole.

6. *Mohlo by se vyčistit koryto potoka nad Matulama, při minulém prudkém lijáku bylo zaneseno a při příští pohromě bude bláto až na hlavní komunikaci.*

Pokud se jedná o potok, který je poblíž nájezdu na dálnici, koryto bylo vyčištěno a zároveň byla odstraněna černá skládka na protější straně nájezdu na dálnici.

7. *Maminky jsou nadšené z prolézaček, ale chybí jim lavičky a vadí jim, že není zakryté pískoviště.*

Pískoviště vyčistili rychaltičtí hasiči, kteří také zajistili plachtu na zakrytí. Při realizaci hřiště byly pořízeny čtyři lavičky a stůl, předpokládali jsme, že je tento počet dostačující. Spolu s hasiči plánujeme postupné dovybavení hřiště dalšími prvky pro děti, pro umístění dalších laviček už zřejmě nebude místo.

Luděk Bujnošek
starosta

Z JEDNÁNÍ RADY OBCE HUKVALDY

Rada obce Hukvaldy se sešla ke svým jednáním ve dnech 16. 3., 8. 4., 27. 4., 11. 5., a 27. 5. 2015.

V souvislosti s pořádáním XXII. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy rada obce schválila a přijala nabídku Fondu Janáčkovy Hukvaldy na spolupřátelství festivalu, využití amfiteátru v oboře, společenského sálu v základní škole a zapůjčení koncertního křídla pro pořádání koncertů.

RO dále vzala na vědomí znalecký posudek č.7/2015, zpracovaný PhDr. Petrem Pavlíňákem na ocenění 13 obrazů akademického malíře Antonína Kroče, které umělec na základě darovací smlouvy věnoval Obci Hukvaldy.

RO opět v letošním roce uzavřela smlouvu o spolupráci při zajišťování dopravní obslužnosti pro rok 2015 mezi Obcí Hukvaldy a Statutárním městem Frýdek-Místek, jejímž předmětem je poskytnutí finančního příspěvku ve výši 208.000,-Kč na provozování linky městské hromadné dopravy.

O využití linky č.5 MHD se můžete dočíst v článku ing. Širce z UDI Ostrava.

Další uzavřenou smlouvou v souvislosti s autobusovou dopravou mezi obcí Hukvaldy a Ostravou byla smlouva o veřejných službách v přepravě cestujících, poskytnutí kompenzace za veřejné služby a organizačním zajištění dopravní obslužnosti se společností ARRIVA MORAVA ve výši 92.222,-Kč.

RO schválila úhradu členského příspěvku na rok 2015 ve výši 5.766,- Kč Svazu měst a obcí.

V souvislosti s novým zákonem o odpadech, který platí od 1.1.2015 a ukládá obcím nově povinnost likvidovat v období od dubna do října bioodpad, Rada obce revokovala původní usnesení č. 4/92 a schválila jinou variantu sběru biologicky rozložitelných odpadů – umístění 2 kusů velkoobjemových kontejnerů o objemu 10 m³, nepřetržitě v období duben-říjen.

Na dalším jednání dne 8.4.2015 RO schválila částku 10.000,- Kč na organizační zajištění celodenního programu v pátek 19.6.2015 pro účinkující soubor z Portorika v rámci Mezinárodního folklórního festivalu konaného ve Frýdku-Místku, proplacení zájezdů Klubu seniorů Hukvaldy dle předložené přílohy v rámci rozpočtu obce, souhlasila s použitím znaku Obce Hukvaldy na pohlednicích výrobce Petra Prudkého a s pořádáním 1. ročníku běžecké akce „ Prvomájová desítka“, konané 1. května 2015.

RO dále schválila nabídku pořadatelství představení „Partička na vzduchu“ dne 16.6.2015 v areálu restaurace Na Koupališti.

Pro Dům s pečovatelskou službou schválila RO opravu výtahu a výměnu oleje za 31.063,-Kč vč. DPH a zavedení internetu pro všechny byty firmou 4M Rožnov za částku 14.912,- Kč vč. DPH.

Na tomto jednání také došlo k rozhodnutí o přijetí neinvestiční účelové dotace ve výši 40.000,-Kč a s tím souvisejícím uzavřením smlouvy mezi obcí Hukvaldy a Moravskoslezským krajem na „Opravu památníku obětím 1. a 2. světové války v Rychalticích“. Na opravu druhého památníku na Hukvaldech jsme žádali o dotaci na Ministerstvu obrany ve výši 135.000,-Kč, která byla zatím předběžně přislíbena s tím, že administrace proběhne nejdříve v měsíci červnu.

RO uložila vyhlásit výběrové řízení na geometrické zaměření změny hranic mezi obcí Hukvaldy a obcí Fryčovice v Kralovicích na základě schválených zadávacích podmínek odsouhlasených KÚ Frýdek-Místek. K realizaci zakázky byla v květnu vybrána firma Emgeo profi s.r.o. z Frýdku-Místku za částku 81.458,- Kč včetně DPH. Realizace zaměření je podmíněna vzájemnou dohodou zastupitelstev obou obcí.

RO vzala na vědomí informaci starosty o proběhlé schůzce dne 20.4.2015 ve věci řešení dopravy a objízdných tras v době realizace výstavby nových mostů v Dolním Sklenově přes řeku Ondřejnici.

V souvislosti s žádostí o dotaci z Operačního programu životního prostředí na „Rozšíření separace odpadů v obci Hukvaldy“ RO schválila na provedení přípravy veřejné zakázky a zadávací dokumentaci firmu IDIZ.CZ z Opavy za částku 15.000,- Kč bez DPH. Dne 27.5.2015 pak proběhlo samotné výběrové řízení na dodavatele, nejlepší nabídku podala firma Elkoplast CZ, s. r. o. za částku 710.000,- Kč. Předmětem nabídky je dodávka 250 kusů kompostérů, 4 kusů velkoobjemových kontejnerů na bioodpad o objemu 10 m³ a 4 kusů uzamykatelných kontejnerů o objemu 1,1 m³ na kovy za celkovou částku 710.000,- Kč bez DPH.

Pro informaci, **celkové způsobilé výdaje na tento projekt činí 952.270,- Kč, přiznaná výše dotace z evropských fondů je 809.430,- Kč, ze SFŽP 47.613,- Kč, podíl obce pak činí 95.227,- Kč.**

RO vybrala na realizaci dopravního zařízení krátký příčný práh a s tím souvisejících dopravních

značek na místní komunikaci při vjezdu do Krnalic z důvodu zajištění omezení velké rychlosti projíždějících automobilů, firmu Technické služby Frýdek-Místek za částku 14.381,- Kč bez DPH.

Dále se RO zabývala výběrem nejvýhodnější nabídky na realizaci „Opravy památníku obětem 1. a 2. světové války v Rychalticích“, nejnižší nabídku podala firma Jaroslav Chovanec z Lubojat za celkovou částku 39.928,- Kč.

V únoru 2015 bylo vyhlášeno výběrové řízení na pozici účetní, mzdová účetní. Na základě hodnocení výběrové komise byla na tuto pozici vybrána Monika Odleváková s nástupem od 1.6.2015.

RO se také zabývala činností v obecním lese, schválila úhradu faktury za provedení pěstebních a těžebních prací ve výši 134.512,- Kč, jednalo se o těžbu 45,23 m³ dřeva a nákup 10.500 kusů sazenic buku obecního. Vytěžené dřevo bylo prodáno firmě Lesostavby za cenu 60.887,- Kč + DPH. Na nákup sazenic bylo požádáno už v únoru o dotaci z Moravskoslezského kraje ve výši 94.000,- Kč, zatím čekáme na výsledek posouzení.

Ivana Hrčková, místostarostka

KOLIK NÁS JE?

V roce 2011 jsem uvedli článek pod stejným názvem, srovnání s rokem 2014 je následující:

K 1. 1. 2015 žilo v obci Hukvaldy 1017 obyvatel, což je o 57 osob více než v roce 2011, mužů je 1003, žen 1014, z toho dětí do 15 let 292. Naše nejstarší občanka se narodila v roce 1919, nejstarší občan v roce 1925. V roce 2014 se narodilo 19 dětí, z toho 11 děvčátek a 7 kluků, přistěhovalo se 61 osob, odhlásilo se 31 osob. Zemřelo 27 osob, z toho 13 mužů a 14 žen. Nejstaršímu bylo 99 let a nejmladšímu 31 let.

Bylo zkolaudováno 5 nových rodinných domků, z toho 2 v místní části Hukvaldy, 2 v místní části Rychaltice a 1 v místní části Dolní Sklenov.

Na Hukvaldech bylo v roce 2014 uzavřeno 53 sňatků – nejvzdálenější snoubenci byli z Peru, Mexika a Číny.

Marta Sobotíková, matrikářka

JARNÍ VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Vítání nových občánků do svazku obce Hukvaldy má v naší obci dlouholetou tradici a uskutěčňuje se většinou dvakrát ročně, podle počtu narozených dětí. Letošní první vítání se konalo dne 18. dubna 2015 v obřadní síni Obecního úřadu na

Hukvaldech. Tohoto slavnostního aktu se zúčastnilo všech devět pozvaných dětí se svými rodiči, prarodiči i sourozenci: Michálek Škárka, Ladík Rezák, Anežka Benkeová, Maruška Hrčková, Nelka Kazíková, Klárka Opělová, Kubík Laník, Vojtíšek Smolík a Anička Králíková. Děti obdržely malý dárek v podobě hezké knížky, DVD s nahrávkou z akce, soubor fotografií a každá maminka květinu

a rodiče se podepsali do pamětní knihy. Součástí uvítání nových občánků bylo jako tradičně pásmo písniček, básniček a říkadel dětí Základní a Mateřské školy Leoše Janáčka pod vedením paní učitelky Radmily Křenkové a projev místostarostky obce

Ing. Ivany Hrčkové.

Podle rozhodnutí Zastupitelstva obce Hukvaldy každé nově narozené dítě také dostává peněžní dar v hodnotě 2 000 korun, které si vždy rodiče při předložení rodného listu mohou vyzvednout přímo na Obecním úřadě na Hukvaldech.

Marta Sobotíková, matrikářka

OSLAVY 70. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ OBCE HUKVALDY

Ve čtvrtek 7. května 2015 proběhly i v naší obci oslavy u příležitosti konce 2. světové války, které připravila Obec Hukvaldy ve spolupráci se ZŠ a MŠ Leoše Janáčka, Uníí rodičů a Klubem seniorů.

Nejprve proběhl v 16.30 hodin pietní akt u památníku obětem 1. a 2. světové války v Rychalticích, kde po poslechu české hymny, položení věnců k památníku a zapálení svíček, zavzpomínal na válku pamětník pan Zdeněk Hubeňák. Účastníci rychaltického pietního aktu pak šli společně v balónkovém průvodu k základní škole, kde je čekal zábavný program.

V 17 hodin pak proběhl podobný pietní akt u památníku na Hukvaldech, kde měla projev paní Drahuška Kuchařová. Také odsud pak šla hukvaldská část balónkového průvodu ke škole.

Děti z mateřské školy a žáci 1. stupně základní školy pobavil klaun Hopsalín, žáci 2. stupně se pak bavili při diskotéce v sále.

Chtěli jsme touto akcí připomenout dětem mateřské školy, žákům základní školy i rodičům, ty občany Hukvald, Sklenovů i Rychaltic, kteří položili své životy za to, abychom my mohli žít v klidu, bez válek a utrpení. Žáci 2. stupně základní školy také navštěvují každoročně v rámci dějepisu koncentrační tábor v Osvětimi, aby poznali hrůzy z minulosti českého národa.

Americký filosof, kritik a spisovatel španělského původu, George Santayana, jednou řekl: „Národ, který nezná svou minulost, je odsouzen ji opakovat“.

Ivana Hrčková, místostarostka

MHD LINKA Č. 5 HUKVALDY – FRÝDEK-MÍSTEK

Obec Hukvaldy obsluhuje linka MHD č. 5. Nejprve byl provoz MHD mezi obcí Hukvaldy a Frýdkem-Místkem zaveden od 10. června 2012 o víkendech, na celotýdenní provoz se pak rozšířil od 1. července 2013.

Linku MHD využije měsíčně 8,3 tisíce cestujících (v běžný pracovní den využije MHD přibližně 330 cestujících). Před zavedením MHD využívalo veřejnou autobusovou dopravu přibližně 4,5 tisíce cestujících měsíčně. Nárůst počtu přepravených cestujících po zavedení linky MHD je přibližně 85%. Na lince je silný víkendový provoz zejména v letních měsících.

Počty spojů:

V pracovní dny je ve směru z Hukvald vedeno 11 spojů, ve směru na Hukvaldy je vedeno 10 spojů.

O víkendech je ve směru z Hukvald vedeno 8 spojů, ve směru na Hukvaldy také 8 spojů.

Před zavedením MHD bylo v pracovních dnech vedeno z Hukvald 10 spojů, na Hukvaldy bylo vedeno 10 spojů. O víkendech byly ve směru z Hukvald vedeny 4 spoje, ve směru na Hukvaldy byly vedeny 4 spoje.

Z výše uvedeného je názorně vidět, že celkový počet spojů mírně stoupl. Spoje jsou v současné době lépe rozloženy v čase v průběhu dne. Zejména v ranní špičce byla nabídka spojů nedostatečná.

Průměrný počet cestujících na spoj na Hukvaldy v běžný pracovní den je 15,7 cestujících.

Jan Širc, UDI Ostrava

SBĚR VELKOOBJEMOVÉHO A NEBEZPEČNÉHO ODPADU

V sobotu 30. 5. 2015 se konal sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu. Sběrná místa byla jako už tradičně v Rychalticích u hasičárny, na Dolním Sklenově za základní školou, U Lozerta, na Hukvaldech pod Jednotou a na Horním Sklenově. Zároveň byly také sbírány na stanovišti v Rychalticích pneumatiky. Přestože bylo v oznámení o sběru napsáno, že se nebudou odebírat elektrozařízení, pro které máme vybudováno u obecního úřadu sběrné místo, opět mnoho občanů prokázalo, že nechtou, takže se hromadily televize, pračky, ledničky, počítače a všelijaké drobné elektrospotřebiče. Ty pak museli naši pracovníci odvézt zvlášť na obecní úřad do garáže. Žádáme občany, aby tuto možnost, odevzdávat zařízení na obecním úřadě, využívali.

Bude to přínosem pro obec i pro občana v podobě odměn do obecního rozpočtu od společnosti ASEKOL a ELEKTROWIN za každý kilogram odevzdaného vysloužilého elektrozařízení.

A jaký byl výsledek celé akce?

Nakonec se odvezlo 1990 kg pneumatik, 18 kg nemrznoucí kapaliny, 345 kg obalů obsahujících zbytky nebezpečných látek, 8 kg odpadních tiskařských tonerů, 8 kg rozpouštědel, 12 kg kyselin, 19 kg pesticidů, 65 kg olejů a tuků, 565 kg barev a tiskařských barev a lepidel, 8 kg detergentů obsahujících nebezpečné látky, 6 kg léčiv, 16,44 tun objemného odpadu. Celkové náklady této akce včetně dopravy činily 61.829 korun.

SBĚR KOVŮ A BIOODPADU

Od 1. 1. 2015 začal platit nový zákon o odpadech, který nově obcím ukládá povinnost třídít kovy a odebírat od občanů biologicky rozložitelný odpad. Z tohoto důvodu jsme také využili možnosti požádat opět jako v loňském roce o dotaci z Operačního programu životního prostředí na pořízení dalších 250 kusů kompostérů pro domácnosti, na které v loňském roce kompostéry nezůstaly, dále 4 kusů velkoobjemových kontejnerů na bioodpad o objemu 10 m³ a 4 kusů uzamykatelných nádob na drobné kovové předměty. V současnosti už víme, že naše žádost byla úspěšná, koncem května proběhlo výběrové řízení a po nezbytných administrativních krocích s poskytovatelem dotace dojde k realizaci zakázky. **Celkové způsobilé výdaje na projekt činí 952.270,- Kč, výše požadované dotace z evropských fondů je 809.430,-Kč, dotace ze SFŽP 47.613,- Kč, podíl obce činí 95.227,-Kč.**

K pořízení dalších kompostérů nás vedl jednak zájem dalších občanů, ale především prevence vzniku bioodpadů – Nejlepším způsobem, jak můžeme hospodařit s bioodpadem, je **předcházení jeho vzniku**.

Jen pro připomenutí zopakují informaci z minulého čísla HO:

Jedním ze způsobů předcházení vzniku bioodpadu je **domácí kompostování**, při kterém

je možné z bioodpadů získat kvalitní organické hnojivo – kompost, který má velký význam pro půdu (zadržuje vodu v půdě, provzdušňuje půdu a dodává jí živiny).

Pokud občané bioodpad sami zkompostují a sami využijí na svých zahradách, ušetří tím náklady obce, které by jinak musela vynaložit na jejich sběr a odvoz do kompostárny.

Pro ty občany, kteří nejsou schopni vyprodukovaný bioodpad sami zkompostovat a využít, obec zajišťuje sběr a svoz těchto odpadů prostřednictvím 2 velkoobjemových kontejnerů, které jsou umístěny na stanovišti v Drážkách a v Rychalticích u areálu zemědělského podniku.

Je potřeba zdůraznit, že se vznikem nové zákonné povinnosti není nutné navyšovat množství vyprodukovaných bioodpadů a navyšovat tak náklady na odpadové hospodářství obce Hukvaldy, které by mohlo vést i k navýšení místního poplatku za komunální odpady pro každého občana obce.

Kovy mohou zatím občané odevzdávat ve sběrně v Rychalticích u pana Klosíka a v nejbližší době pak bude v každé části obce umístěn uzamykatelný kontejner na drobné kovové předměty.

SBĚR PLASTŮ, PAPIŘU A SKLA

Třídění papíru, plastů a barevného a bílého skla se v naší obci provádí už několik let, máme v obci 14 sběrných míst, kde stojí známé modré, žluté, bílé a zelené kontejnery. V loňském roce naši občané vytrídili a předali k dalšímu využití společnosti EKOKOM, a. s. celkem 98,22 tun separovaného odpadu a do obecního rozpočtu jsme získali 315.394,50 Kč. Díky rozvoji a provozu systému

tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálního odpadu včetně obalových, jsme přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení „uhlíkové stopy“. Úspora, kterou jsme dosáhli představuje: Emise CO₂ ekv. 176,547 tun a úspora energie činí 3 952 358 MJ.

Ivana Hřčková, místostarostka

KOMPOSTÉRY DO RODINNÝCH DOMKŮ ZDARMA

Obec Hukvaldy získala v letošním roce opět finanční prostředky z Operačního programu životního prostředí, určené na nákup 250 kusů kompostérů pro své občany a majitele nemovitostí na území obce, kteří nezískali kompostér v minulém roce.

INFORMACE:

- plastový kompostér o objemu 900 l
- žadatel musí mít nemovitost na území obce Hukvaldy
- žadatel není dlužníkem obce
- na jednu domácnost je možno žádat maximálně jeden kompostér
- žadateli bude kompostér zapůjčen k bezplatnému užívání na základě smlouvy o výpůjčce na dobu 5 let, po uplynutí této doby přejdou kompostéry do vlastnictví občanů.

Kompostéry by měly být k dispozici během letních měsíců.

Předběžná žádost o zapůjčení kompostéru Thermoking 900 l

Jméno a příjmení:

Adresa:

Telefon:

E-mail:

Podpis

Předběžnou návratku vyplňte a odevzdejte co nejdříve na obecním úřadě na Hukvaldech.

ČTENÍ O LIŠCE U LIŠKY - BEZ LIŠKY

V rámci celorepublikové akce CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM se i hukvaldské děti rozhodly přijít se svou troškou do mlýna. V rámci podpory čtenářské gramotnosti dětí jsme naplánovali akci „Čtení o lišce u lišky“ a pečlivě začali shromažďovat knihy, ve kterých se v pohádkách, bajkách a příbězích objevuje malá vychytralá rezavá šelma.

Vedle knihy Josefa Lady O chytré kmotře lišce a bajek od Ezopa jsme našli lišku Falešnici

v Pohádkách z lesa od Rudo Morice, mazanou Lišku Ryšku v ruských bylinách, bajku v knize Dětem od L. N. Tolstého, malým dětem povědomou pohádku O Budulínkovi a v neposlední řadě světově známou Lišku Bystroušku z opery našeho rodáka Leoše Janáčka.

A právě k jejímu pomníku v hukvaldské oboře jsme měli namířeno. Naše Liška Bystrouška měla poslouchat čtení dětí. Chtěli jsme číst o lišce u lišky.

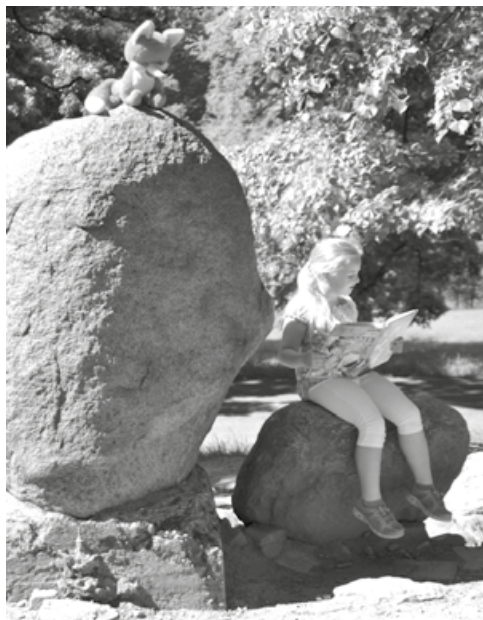
Bohužel – člověk míní, zloději mění! Než jsme dokázali dovést naše snažení k úspěšnému konci, neznámý chmaták nám sochu Lišky Bystroušky ukradl.

Přesto jsme se nevzdali. Ve středu 3. června, v průběhu akce TÝDEN ČTENÍ DĚTEM V ČR, jsme si vzali lišku plyšovou, posadili ji na prázdný pomník a při čtení si užili krásné dopoledne. U knížek se střídaly děti druhého a třetího ročníku ZŠ a MŠ Leoše Janáčka Hukvaldy, paní učitelky i paní knihovnice z obecní knihovny.

Závěrem děti vytvořily z vlastních těl nápis v trávě: „LIŠKO, VRAŤ SE!“, a pak se cestou lemovanou starými lipami vracely z obory do školy.

Lenka Stiborková, Kateřina Větrilová

BYSTROUŠKA BUDE OBNOVENA, PÍŠE PRO OSTRAVAN.CZ ŘEDITEL FESTIVALU JANÁČKOVY HUKVALDY

Zpráva o krádeži bronzové plastiky lišky Bystroušky z hukvaldské obory zasáhla celou republiku a zvláště těžce ji nese umělecká veřejnost, která má k tomuto místu blízký vztah. Nad nepochopitelným činem se v příspěvku pro deník Ostravan.cz zamýšlí ředitel hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy Jan Hališka.

Liška Bystrouška se musí vrátit zpátky.

Šokující zprávu o krádeži bronzové sochy lišky Bystroušky v hukvaldské oboře jsem se dozvěděl až ve večerních hodinách po tomto vandalském činu. Zprvu mi tato událost připadala neuvěřitelná. Nám, kteří jsme na to místo

chodili často i se skupinami zájemců z celého světa, připadalo, že tento symbol obce Hukvaldy, moravské přírody a Janáčkova díla zde bude navěky.

Jiného názoru asi byli příslušníci spodiny společnosti, pro které těchto několik kilogramů bronzu už možná bylo dávno na seznamu příštích zisků z krádeží. Podobně bolestné byly v minulosti otřesné krádeže bronzových desek na hřbitově obětí II. světové války nebo zhanobení tisíců hrobů stržením bronzových doplňků váhy třeba jen několik dekagramů kovu, které zažily snad všechny rodiny na pohřebištích svých předků.

Toto je jeden z možných motivů pachatelů. Mohlo jít také o úplně něco jiného. Vždyť jsou známy případy, kdy se zloději vyřádí na pomnících, na kterých žádný kov není. Takové příklady „ukazování svalů“ i v méně významných činech – jako je odtazeni popelnice kilometr od domu, zničení nové fasády sprejem nebo obyčejné řádění na fotbale – přece přinášejí také určité uspokojení, že?

Jisté je, že bludné balvany v hukvaldské oboře, které Bystrouška nechtěně opustila, nesmějí zůstat v tomto stavu. Menší naděje zůstává v případě, že by se autoři tohoto „výkonu“ nabažili tím, jakou

reakci se jim podařilo vyvolat, a sochu by někde odložili.

V každém případě jsem přesvědčen, že pomník, který lesníci v polovině minulého století věnovali Janáčkovu u příležitosti premiéry jeho opery Příhody lišky Bystroušky, bude obnoven v původním provedení, jenom rozpočet této obnovy bude muset být navýšen o náklady na účinné zabezpečovací zařízení – musíme si uvědomit, v jak složité společnosti žijeme.

(Autor je ředitelem Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy)

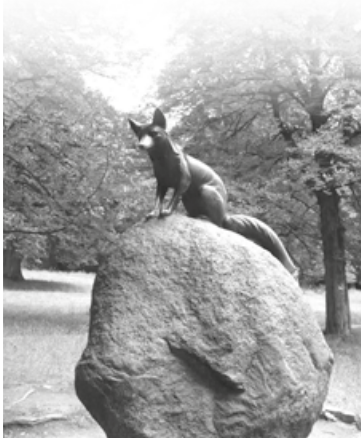
BISKUPSTVÍ CHCE LIŠKU VRÁTIT DO OBORY, POMOCI MÁ SBÍRKA.

Zástupci ostravsko-opavského biskupství, obce Hukvaldy, farnosti Rychaltice a festivalu Janáčkovy Hukvaldy našli odpověď na otázku, jak obnovit památník Leoše Janáčka, z něhož zloděj odcizil legendární sochu lišky Bystroušky.

Místo v hukvaldské oboře, odkud někdo odcizil slavnou Lišku Bystroušku. Autor: Deník/Lukáš Morys.

Jednotlivé strany se dohodly na tom, že se socha lišky Bystroušky vrátí v původní podobě a z původního materiálu na opuštěný kámen, kde stála od roku 1962.

„Areál obory i samotná socha však bude zabezpečena proti opětovné krádeži. Obec Hukvaldy je ve spolupráci s biskupstvím ostravsko-opavským připravena vyhlásit na obnovu památníku v oboře veřejnou sbírku. K vyhlášení však přistoupí až po výsledku jednání s pojišťovnou,“ prozradil tiskový mluvčí ostravsko-opavského biskupství Pavel Siuda s tím, že s obnovou památníku hudeb-

ního skladatele Leoše Janáčka chtějí pomoci také organizátoři festivalu Janáčkovy Hukvaldy, kteří mají ve svém letošním programu zařazeno ztvárnění Janáčkovy opery Příhody lišky Bystroušky.

„Právě její první uvedení 20. června 1959 na Hukvaldech bylo impulsem k instalaci sochy a pamětní desky v hukvaldské oboře. Jejimi iniciátory byli myslivci a lesníci ostravského kraje, kteří se o její výrobu zasloužili. Socha lišky byla dva měsíce po její instalaci ukradena a nahrazena kopií v roce 1962,“ připomněl Pavel Suida.

Biskupství nahlásilo ztrátu lišky Bystroušky a pamětní desky z pomníku Leoše Janáčka Policii ČR ve středu 27. května. Sochařské dílo bylo více než padesát let součástí obory, která je od října 2014 v majetku ostravsko-opavského biskupství. I když z historického hlediska je velice obtížné odhadnout hodnotu odcizeného památníku, podle odborníka Milana Koutného to bude nejméně sto tisíc korun.

JAK TO BYLO S POMNÍČKEM LIŠKY BYSTROUŠKY?

„Liška Bystrouška byla odlita v naší slévárně“ je titulek článku, který vyšel ve čtrnáctideníku Nová huť před několika lety. Jeho autor Vladimír Raszka v něm píše: „K Hukvaldům kromě hudebního festivalu neodmyslitelně patří také lesní obora, v níž lze při troše štěstí vidět i muflony, daňky či některé druhy vzácných ptáků. Při cestě k hradu nelze přehlédnout přírodní amfiteátr, ve kterém zní každoročně hudba již od roku 1955 či obrovské buky, dnes státem chráněné, jejichž obnažené kořeny se proplétají do délky i deseti metrů. Co však je prakticky nemožné v oboře minout, je bronzová socha Lišky Bystroušky, pocta Leoši Janáčkovi od myslivců a lesníků ostravského kraje, kteří nechali sochu zhotovit na paměť prvního provedení stejnojmenné opery v roce 1959. Alespoň tak zní slova vyrytá na pamětní desce. Málokdo však již dnes ví, že odlitek lišky byl zhotoven ve slévárně Nové huti.“

Zástupci oněch myslivců a lesníků přišli v roce 1960 s modelem za, dnes již bohužel zemřelým, slévárenským technologem Vilémem Kubalou, zda by se nepokusil sochu odlít. Dva pamětníci, kteří mají na vzniku bronzové sochy největší podíl, však ještě žijí.

„Dělali jsme to brigádně, odpoledne po šichtách“, vzpomíná dnes tehdejší mistr Jiří Seidel. „Nejdříve jsme udělali sádrový model, teprve pak jsme lišku odlili z bronzu, potom se to ještě muselo speciálně upravovat, než vše dostalo konečnou podobu. Bylo to pracné, na slévárně tehdy nebyla pec, museli jsme odlitek přenášet, ale znal jsem různé slévárenské finty, které jsem při tom mohl použít.“

Na zvláštní zakázku oceněnou několika stokrátami si dobře vzpomíná i modelář Rostislav Theimer: „K tomu, abychom mohli model z formy vůbec vytáhnout, jsme potřebovali spoustu jader, někdy o velikosti i několika centimetrů“, vysvětluje. „I s liščím ohonem jsme měli velké problémy, ale nakonec jsme i to zvládli.“ Pravda, liščí ocas za těch více než čtyřicet let hlazení se v hukvaldské oboře

do daleka leskne, ale stále drží. Slévači z Nové huti odvedli kvalitní práci.“

Pan ing. Stanislav Havran, kronikář Nové huti, který zpracovával k 50. výročí jejího trvání almanach, v roce 2000 přislíbil, že pro naši obecní kroniku sdělí zjištěné poznatky o pomníčku v oboře. Svůj slib před nedávnem splnil a několik údajů poslal. Píše: *Nedokázal jsem zjistit, jak se požadavek na zhotovení odlitků lišky Bystroušky a pamětní desky dostal od Karla Vávry (myslivců a lesních dělníků) k panu Vilému Kubalovi, který na Slévárně Nové huti vše zorganizoval a podílel se na jejím zhotovení. V kronice nové huti za rok 2000 na straně 148 (část Sponzorství, reklama a propagace) jsem uvedl:*

„Málokdo ví, že prezentace Nové huti je v Hukvaldské oboře umístěna trvale. Je to Liška Bystrouška, která nás sleduje na kameni vedle cesty vedoucí na hrad. Byla zde umístěna na památku prvního provedení opery Liška Bystrouška.....“

V Almanachu Nové huti pan ing. Havran píše: „Nejzajímavější zakázkou provozu Slévárna bylo v roce 1962 zhotovení odlitku Lišky Bystroušky podle modelu Karla Vávry. Je umístěn v Hukvaldské oboře na památku prvního provedení opery Leoše Janáčka Liška Bystrouška.“

Marně jsem v obecní kronice hledala zmínku o tom, kdy byl pomníček odhalen, zda to bylo již v roce prvního uvedení opery nebo později. Je to škoda. Pamětníci uvádějí, že prvá socha byla sádrová, snad byla ukradena nebo rozbitá, a bludné balvany byly prý dovezeny z Lískovce u Frýdku-Místku. Také vzpomínají, že zásluhu na tom má také akademický malíř, hukvaldský rodák Jan Václav Sládek.

Seriál ze života liščího mládeže nakreslil malíř Stanislav Lolek. Poslal ho do Lidových novin a textem ho doprovodil Rudolf Těsnohlídek. Podle jeho povídky žila liščí rodinka v lesích poblíž Brna. Janáček však Bystroušku pozval na Hukvaldy na

prázdniny. Požádal své hukvaldské přátele, byli to především bratři Jan a Vincenc Sládkovi, aby mu v hukvaldských lesích lišky ukázali. Akademický malíř Jan Václav Sládek, syn zmiňovaného Jana Sládka o tom v povídce Liška Bystrouška o prázdninách 1922 píše:

Pro pana Janáčka všechno!

Přípravy k uskutečnění Janáčkovy přání byly důkladné. Společně pozorovali na různých místech a upřesňovali liščí návyky. V té době liščata byla již pěkně odrostlá a za slunných, klidných dnů pravidelně vycházela z nor a pod dohledem liščí mámy vyváděla jak koťata. Na jejich časový rozvrh bylo spolehnouti...

Janáček přijel.

Rozmarná epizoda se mohla roztočit, jak ji pak očítý svědek Ruda Červenka podrobně vyprávěl.

„...Sešli jsme se na Široké mezi, pan Janáček, oba bratři a já. Pan Janáček přišel v bílé. Propána, v bílém. To byste pane doktore spíš uviděl straku na vrbě než lišku, která všechno vidí, všechno rozezná. Musel se vrátit a převléknout do nenápadných šatů. Šli jsme podél Ondřejnice a Rybským potokem, až do míst před Jaščerkou, kde v bukovém lese byly skalní převisy.

Zůstali jsme tiše a pozorovali.

Zanedlouho, opravdu jak na objednávku, liščí rodina vyběhla ze skal a začala si hrát. S panem Janáčkem to začalo šít a epizodu zaplašil. Pane doktore, proč jste se nechoval nenápadně, mohl jste je ještě pozorovat déle.

On jen vrtěl hlavou se slovy: viděl jsem je, viděl jsem je, to mi stačí, to mi stačí a dal se na pochod zpět. Co jsme mohli dělat. Nic.

Mělo to ještě další svědectví Mořice Tuschera, jenž potkal potom Janáčka, jak sestupoval z Kazničova. Na jeho pozdrav pouze zamával rukou a se slovy viděl jsem ji, viděl jsem ji pospíchat domů.

To už se Janáčkoví sborově ozývaly hlasy pod klenbami lesů a mohutných stromů zrána, v poledne i v podvečer, kdy nejvíce zní hymnus velebnosti přírody, taje i nepostřehnutelné šelesty, a halí až v pohádkový závoj tep i dech věčného zdroje života, jeho obnovy.

Nevím, nevím, jestli bych mohl předeslanými dokumenty osvětit pravdu, kdybych nebyl pozorně sledoval Těsnohlídkovy paměti a nezpochybňoval jednostrannou verzi, že Bystrouška patří líšeňským lesům, kam ji autor situoval.

Rozpomněl jsem si na bývalou otcovu poznámku: dnes jsem si panem Janáčkem užil. Provázel jsem ho po Kazničově a to těžko zdolával. „Dyť mu bylo 69 let.“

Se svými pochybnostmi jsem se svěřil Rudovi Červenkovi, bývalým kmotrovým společníkem, a na dotaz, jestli o tom něco ví, živě reagoval.

„Dyť jsem u tého byl!“

A začal mi vyprávět.

A když jsem si pak přímo ověřil postřeh Mořice Tuschera, hukvaldská pravda o Bystroušce pevně zakotvila.

Tato kapitola končí slovy: „Měli bychom i my vděčně vzpomínat i pochopit, že Janáček pozval svoji liščí hrdinku z Brna do své rodné vesničky, na prázdninovou návštěvu v roce 1922.“

Liška Bystrouška do hukvaldské obory patří.

O tom také napsala předsedkyně odbočky Společnosti Sigmunda Freuda v Příboře paní Marie Šupová, která právě připravuje II. ročník soutěže o nejlepší fotografii s Bystrouškou:

Liška Bystrouška, nejlíbeznější socha našeho kraje i celé naší republiky a ozdoba hukvaldské obory je FUČ!!! Jsem z této zprávy zděšená. Já jsem totiž již odstartovala II. ročník fotosoutěže „O nejzajímavější fotografii lišky Bystroušky“, abych získala reprezentativní fotosoubor pro plánovanou výstavu k blížícímu se 100. výročí premiéry opery „Příhody Lišky Bystroušky“...

Už mi přišel i dotaz: „co budeme fotit???“

Je to neuvěřitelné, co všechno se dá v této republice ukrást... Rozum mi to nebere.

Chuděra Bystrouška, náš miláček, ta si asi přitě „demonťáží“ vytrpěla své...

Karla Klečková, kronikářka

NOC KOSTELŮ

V pátek 29. 5. 2015 se otevřely pro veřejnost dveře a brány kostelů nejen v České republice, ale i v dalších zemích. Tato mezinárodní akce vznikla v roce 2003, v České republice se poprvé konala v roce 2009 v Brně a od té doby se pro svou oblíbenost rozšiřuje po celé zemi. Co „Noc kostelů“ znamená? Otevřené dveře a brány kostelů ve vašem okolí, možnost poznání a objevování krásy křesťanských výtvarných a architektonických pokladů, ale třeba i seznámení se s vírou, jako základním rysem lidské existence.

Proč existují kostely?

Kostely nejsou jen obyčejné stavby, ale i památné prostory se zvláštní atmosférou, která mnohé potěší, jiné zase může přivádět do rozpaků. Zcela určitě není kostel jen obyčejná stavba a nabízí se otázka, proč byl postaven a proč tu stojí.

České slovo „kostel“ vzniklo z latinského „castellum“, což znamená tvrz. Kostely totiž byly od počátku budovány zpravidla jako pevné zděné stavby, které ve středověku plnily mimo jiné funkci útočiště pro obyvatele chatrných obydlí při přepadení. To ovšem nebyl hlavní účel kostelů. V jiných jazycích je již slovo pro označení kostela mnohem přiléhavější: pro kostel a církev je užito stejné slovo. V němčině (Kirche), v ruštině (cerkov), ve francouzštině (eglise), v italštině (chiesa) nebo v angličtině (church) vždy znamenají kostel i církev. Kostel je totiž „dům církve“, totiž dům, ve kterém se církevní obec, společenství křesťanů, shromažďuje ke mši, čili ke slavnosti,

kteřá má svůj kořen v Ježíšově poslední večeři s jeho učedníky. Toto je jeho hlavní účel. Tak je kostel dědicem dávného večeradla v Jeruzalémě, kde se před dvěma tisíciletími poslední večeře konala. Kostel je prostorem i pro jiné bohoslužby, jako jsou svatba, křest, rozloučení se zesnulým. Je to prostor ke shromáždění křesťanů, kteří se v něm společně modlí, ale i prostor pro jednotlivce, který se mimo bohoslužbu modlí sám.

Výzdoba kostela. Stalo se zvykem, že si křesťané tento prostor zdobili architektonicky i výtvarnými díly, někdy velmi nákladně, jindy prostě. Do kostela umístili předměty, které jsou potřebné k bohoslužbě, výtvarná díla, která připomínají osoby a děje z Bible i ze života světců, a také výtvarná díla, která prostě kostel zdobí. K tomu se časem přimísilo někde i dost nevkusu, podobně, jako tomu bylo a je i u jiných budov a místností, které slouží širší

veřejnosti. V druhé polovině minulého století se katolická církev při stavbě a úpravách kostelů vracela k původní jednoduchosti těchto staveb, kde je interiér určitým způsobem vyzdobený, ale ne přezdobený.

Kostel nás pojí s předešlými generacemi.

V naší zemi máme většinu kostelů starých řadu staletí. Podle toho, kdy byly postaveny či upraveny, obdivujeme v nich gotickou architekturu, barokní výzdobu nebo prostou venkovskou snahu o vyzdobení místa, které má jiný účel než ostatní stavby. Řada staletí, po která kostel stojí,

nepředstavuje jen architektonickou historii. Kostel je kamenným památníkem minulých generací, které ho postavily, byly v něm křtěny, oddávány, modlily se v něm a s nimiž se zde jejich blízcí loučili při pohřbu. Je památníkem modliteb, nadějí, zklamání a lidských bolů. Je místem skutečně účtyhodným pro každého, kdo vnímá cenu života druhých lidí, živých i zesnulých. Nejen svou stavbou a výzdobou, ale tím, co se v něm od

jeho postavení před desítkami let či před staletími až do dnešních dnů koná, je kostel svědkem a památníkem žité víry. Tedy skutečností, na kterou je možno navázat i dnes...

V roce 2014 se u této příležitosti konala akce v kostele Svatého Mikuláše v Rychalticích, v letošním roce v kostele Svatého Maxmiliána na Hukvaldech. Program Noci kostelů byl zahájen hlasem zvonů, následovala volná prohlídka kostela včetně věže a sakristie a souběžně probíhaly hry pro děti. Účastníci mohli vyslechnout vystoupení „Rychaltické scholy“, „Mládežnické scholy“ a „Hukvaldské scholy“. Součástí večera byla také prezentace fotografií Dominika Davida – fotografa projektu „Člověk a víra“. Návštěvníci se také mohli seznámit se třemi kandidáty na blahořečení, kteří náš nenápadný kostelík navštívili. Na závěr proběhla požehnání návštěvníkům a pořadatelům.

Ivana Hřčková, místostarostka

FESTIVAL JANÁČKOVY HUKVALDY 2015 BUDE ZAHÁJEN 27. ČERVNA

22. ročník festivalu se bude konat v době od 27. června do 12. července 2015. Zahajovací koncert v sobotu 27. června ve 14 hodin zazní tradičně v prostorách motty na hradě Hukvaldy a jeho protagonisti budou komorní orchestr Camerata Janáček s uměleckým vedoucím Pavlem Doležalem, jako sólisté vystoupí sopranistka Pavla Flámová a houslistka Martina Bačová. Závěrečný koncert v neděli 12. července v sále Základní školy Leoše Janáčka v Hukvaldech – Sklenově začne v 16 hodin a na něj pořadatelé pozvali tři mladé umělce, kteří výrazně zazářili právě v uplynulém roce. Trio Lobkowicz tvoří klavírista Lukáš Klánský, který na sebe upozornil skvělým způsobem jako sólista na minulém ročníku festivalu na Hukvaldech, houslista Jan Mráček – jehož letošní vítězství v prestižní houslové soutěži Fritze Kreislera ve Vídni vzbudilo v hudebním světě senzaci a violoncellista Ivan Vokáč, vítěz mezinárodní soutěže L. Janáčka v Brně v roce 2013.

V programu festivalu Janáčkovy Hukvaldy dále uvidíme inscenace dvou Janáčkových oper. Operní studio fakulty umění vystoupí s operou „Příhody lišky Bystroušky“ (v neděli 28. 6.) a soubor opery Slezského divadla v Opavě uvede svou úspěšnou inscenaci „Její pastorkyně“ (v sobotu 4. 7.) Tradičním hostem festivalu bude Janáčkova filharmonie Ostrava pod taktovkou svého nového šéfdirigenta H. M. Förstera se sólistou Jiřím Vodičkou (housle). V basilice P. Marie ve Frýdku vystoupí soubor Hradišťan s Jiřím Pavlicou a jako host tohoto koncertu dětská cimbálová muzika Pramínky z Koprivnice. Na dalších festivalových koncertech vystoupí například Kubínovo, Wihanovo a Bendovo kvarteto, sopranistka Eva Drížgová tenorista Václav Čížek, klavíristé Lada Valešová, Lukáš Poledna a Miroslav Beinbauer. Na dvou koncertech bude účinkovat soubor Harmoniemusik z Londýna.

Dalším představením v hradní mottě bude muzikál úspěšného ostravského tvůrce Pavla Helebranda „Decameron“ (ve čtvrtek 2. 7.). Poprvé bude festivalový koncert věnován také velkým dechovým orchestrům a připomene tak významnou mezinárodní tradici – pořádání soutěží velkých

dechových orchestrů v Ostravě (v roce 2015 už 17. ročník). 11. 7. vystoupí v amfiteátru hukvaldské obory dva v minulosti velmi úspěšné soubory tohoto žánru – orchestr Májovák z Havířova a Dechový orchestr mladých ZUŠ Příbor.

Jan Hališka, ředitel MHFJH

SDH RYCHALTICE SLAVÍ 120 LET

Z historie:

Za vznikem Sboru dobrovolných hasičů v Rychalticích stojí Jan Honhaiser, který byl členem hasičského sboru na Hukvaldech, mlynář a obecní tajemník Julius Kubala a dále také s přípravami pomáhali Vincenc Konvička a Karel Morys.

Ustavující schůze se konala druhou dubnovou nedělí roku 1895 a za členy sboru se přihlásilo 53 občanů. Byl stanoven členský příspěvek 5 krejcarů měsíčně, díky čemuž mohlo být v roce 1896 nakoupeno hasičí vybavení. Byla také postavena hasičská zbrojnice. Při oslavách 40 let od založení sboru byla vznesena myšlenka na koupi motorové stříkačky, ta byla pořízena roku 1936. V roce 1937 byl ustanoven ženský sbor, do kterého se přihlásilo 30 žen a byl činný hlavně v oblasti samaritánství do začátku 2. světové války a ještě několik let po osvobození republiky.

V roce 1955 do sboru přišli Adolf Strakoš, Miroslav Divila a později také Vladimír Hřebík.

Adolf Strakoš vykonával funkci starosty SDH až do roku 1996, kdy ji po něm převzal Václav Domčík. V roce 1997 byl obnoven kroužek mladých hasičů pod vedením Petra Domčíka a právě v tomto kroužku se začala rodit generace hasičů, která nyní aktivně pracuje ve sboru. Petry Domčík byl starostou SDH v letech 2004 až 2010. V té době se podařilo sestavit také ženské družstvo a sportovní družstva sboru dosahovala výborných výsledků. Od roku 2010 je starostou Ivan Rožnovský, velitelem SDH je od roku 1997 Luboš Bůžek.

Sbor je po celou dobu své činnosti aktivní také v kulturní oblasti. Od roku 1898 do roku 1918 byla provozována sborová knihovna. Od roku 1922 pracoval divadelní kroužek. Existovala také hasičská dechová hudba. V současné době tvoří pořádání kulturních akcí jednu z hlavních činností sboru. Od roku 2005 je sborem pořádáno obnovené Pochování Basy.

Ze současnosti:

Aktuálně má sbor dobrovolných hasičů 53 řádných členů, což je shodou okolností naprosto stejně jako při založení v roce 1895. Z těchto řádných členů je 11 mladých hasičů do 18 let. Sbor má také 16 mimořádných členů, tj. podporujících a čestných.

O chod sboru se stará devítičlenný výbor sboru. Starostou SDH je Ivan Rožnovský, velitelem Luboš Bůžek, náměstkem starosty Milan Holexa, jednatelem Jakub Kološ a hospodářem Lenka Rožnovská.

V aktivní jednotce sboru působí přibližně 15 hasičů, kteří zajišťují každoročně výjezdy v rámci obce. Ti se také pravidelně účastní různých školení v rámci odborné přípravy.

Významnou aktivitou je také oblast kulturní. Každoročně se daří pořádat ples s programem pochování basy, dva letní večery, dětský den, stavění a kácení máje, většinou se také konal recesistický prvomájový průvod, v letošním roce jsme také poprvé pořádali obnovený masopustní průvod. Od roku 2008 se koná zapálení vatry na počest vzniku Československa.

V oblasti sportu po rozpadu ženského družstva v roce 2011 pokračovalo již jen mužské družstvo, které však nebylo příliš aktivní. Výrazných úspěchů na celostátních a mezinárodních soutěžích však dosahuje Petra Mífkovičová. Jejím největším triumfem bylo vítězství na mezinárodní hasičské olympiádě CTIF ve Francii v roce 2013.

Za zmínku jistě také stojí, že v předchozích pěti letech vykonával náš člen Petr Domčík funkci

starosty Okresního sdružení hasičů Frýdek-Místek.

Slavnostní valná hromada u příležitosti tohoto významného jubilea proběhla v neděli 12. 4. 2015. Po ranní mši proběhlo položení věnce ke kříži na místním hřbitově. Následoval průvod k hasičské zbrojnici, kde proběhlo focení sboru i hostů z Okresního sdružení a zástupců hasičských sborů z našeho okrsku. Průvod pokračoval za doprovodu hudebníků do restaurace U Richarda, kde se konala slavnostní valná hromada. Byla předána čestná uznání a vyznamenání za pomocnou činnost a věrnost sboru. V rámci oslav jsme uspořádali také v sobotu 2.5.2015 okrskovou soutěž v požárním útoku a překážkách na 100m. V překážkách nás reprezentovali Radek Blahut, Martin Velart, Martin Rožnovský a Filip Juřík. V požárním útoku

se muži umístili na skvělém druhém místě, což nám přineslo celkové 3. místo, hned za prvními Kozlovicemi a druhými Měrkovicemi. Za SDH Rychaltice nastoupilo i obnovené ženské družstvo, umístilo se na třetím místě. Na závěr soutěže předvedli požární útok také mladí hasiči, kteří byli za okrsek jediní zúčastnění.

Ivan Rožnovský a Markéta Kološová

ZÁKLADNÍ ŠKOLA INFORMUJE

Česko sportuje

V úterý 12. května jsme prožili sportovní odpoledne s českými olympioniky. Díky paní učitelce Jaškové, která nás přihlásila do projektu Česko sportuje, jsme dostali možnost zacvičit si s českými olympioniky. K nám na Hukvaldy přijela olympijská hlidka s nejznámějším současným krasobruslařem Tomášem Vernerem, šermířem Alešem Deptou. O úvod se postaral Jan Weber, mistr světa a Evropy ve footbagu s míčkem hakisákem. Součástí doprovodu byl známý maskot Pinda ze Čtyřlístku. Po krátkém představení sportovců jsme si udělali rozcvičku za doprovodu

písně Tak pojd', kterou nazpíval Adam Mišík speciálně pro Sazka olympijský víceboj. Poté byli žáci rozděleni do pěti skupin a organizátoři přichystali pět sportovních stanovišť s úkoly – šerm, překážkové dráhy nebo koordinační cvičení. Z pěti družstev vyhrálo zelené družstvo, které si vybojovalo první místo až v rozstřelu s červenými. Na závěr bychom chtěli poděkovat našim regionálním trenérům panu Jiřímu Matulovi, Petru Giergelovi a Jaroslavu Nekolovi. Bylo to krásně prožité sportovní odpoledne a už se těším na to, že si to někdy zopakujeme.

Hana Tomková, VIII. ročník

HUKVALDSKÁ DESÍTKA

Na Hukvaldech se 1. května 2015 konal první ročník běžeckého závodu Hukvaldská desítka. Závod se uskutečnil a odstartoval na golfovém hřišti na Hukvaldech. Registrace probíhala od 8.30 do 8.50 hodin. Dospělí platili vstupné 100,- Kč, děti startovaly zadarmo, tedy pokud nechtěly běžet těch 10 km. Soutěžící závodili v těchto kategoriích, 4-7 let, 8-12 let, 13-17 let a pak dospělí. Děti nejmladší kategorie běžely závod na 150 m, další 300 m, starší 600 m a dospělí 10 km. Na konci dětských závodů vyhlásili organizátoři první tři místa, každý si mohl vzít cenu za účast. Následoval start hlavního závodu, tedy Hukvaldské desítky. Běh byl sice náročný, ale všichni účastníci ho statečně zdolali. Já osobně jsem běžela závod také jen na 300 m, ale moc se mi to líbilo a byla to skvělá zábava.

Veronika Bůžková, VI. ročník

Konec školního roku 2014/2015 v Základní škole a Mateřské škole Leoše Janáčka Hukvaldy

Školní rok 2014/2015 bude slavnostně ukončen v pátek 26. 6. 2015. Jako každoročně proběhne rozloučení před budovou školy. Zhodnotíme uplynulý školní rok 2014/2015, připomeneme akce pořádané v souladu se školním vzdělávacím programem „Držím se kořenů života a rostu“ v rámci výuky i mimo ni. Vyhodnotíme žáky, kteří dosáhli výborných výsledků ve vzdělávání a v chování. Domů si odnesou nejen svá vysvědčení, ale také někteří diplomy, případně věcné odměny, které jsou, také každoročně, hrazeny z akcí pořádaných Unii rodičů. Děkuji všem členům Unie rodičů za celoroční výbornou spolupráci – předsedkyni Miriam Gřesové, členům Kateřině Eliášové, Pavlovi Reisigovi, Tereze Bartulcové, Alexandře Rekové, Idě Klosíkové, Radkovi Matějkovi, Janě Balcárkové, Františkovi Řeháčkovi, Zuzaně Vidličkové, Silvii Jati, Soně Fojtíkové a Dagmar Giňovské. Rozloučíme se také se žáky 9. ročníku a zaměstnanci, kterým končí pracovní smlouva k 30. 6. 2015.

Závěrečná pedagogická rada se bude zabývat problematikou plnění úkolů, vyplývajících z dlouhodobé koncepce školy, plánu školního roku 2014/2015, plánu dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, plněním časového rozvržení učiva, školním vzdělávacím programem, evaluací, přípravou podkladů pro výroční zprávu za školní rok 2014/2015 a další administrativou, vyplývající z předpisů pro výchovu a vzdělávání žáků. Výroční zprávu za školní rok 2014/2015 bude schvalovat školská rada v měsíci říjnu. Členové školské rady pod vedení předsedy Pavla Reisiga v průběhu školního roku přicházeli s podnětnými připomínkami a návrhy pro další rozvoj školy. Děkuji za spolupráci předsedovi i ostatním členům za rodiče Karlovi Šlosarovi, Idě Klosíkové a Janě Balcárkové, za zřizovatele Ludkovi Bujnoškoví, Ivo Dieneltovi a Jiřímu Sedlářovi, za učitele Martinovi Křenkovi, Vandě Perníčkové a Marcelu Jaškové.

V pátek 26. 6. 2015 odpoledne se bude škola připravovat na produkce Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy (27. června - 12. července 2015), které jsou v sále plánovány nebo budou realizovány v případě nepříznivého počasí. Do 15. července bude také v provozu mateřská škola a školní jídelna.

V průběhu školního roku se také podařilo získat nemalé finanční prostředky z dotací a grantů. Vše bude detailně uvedeno ve výroční zprávě školy. Byly např. z dotace Evropské Unie na projekt „Koooperativní model rozvoje ICT dovedností učitelů“ zakoupeny tablety v hodnotě 150 000 Kč. V hodinách anglického jazyka vyučovali rodilí mluvčí. Vybavení pro mediální kroužek bylo zakoupeno z projektu Média do škol. Učitelé se v průběhu školního roku dále vzdělávali a mnozí spolupracovali a spolupracují s vedením školy na přípravě projektů k získání finančních prostředků z EU na další programovací období 2015 – 2022 tak, aby se neustále zlepšovala kvalita vzdělávání na naší škole. Škola je členem Místní akční skupiny (MAS) Třanovice.

Dne 2. 6. 2015 jsem převzala z rukou generálního ředitele a předsedy představenstva Arcelor Mittal Tapase Rajdekara ze zaměstnaneckého grantu ZAME šek na částku 10 000 Kč na zakoupení robota ROBO ROBO pro kroužek Robotika. Tento kroužek je součástí projektu Zlepší si techniku, ve kterém jsme partnery Vysoké školy báňské Ostrava. Děkuji Stanislavu Čajánkovi za jeho práci s dětmi a Jiřímu Chvalinovi za získání tohoto zaměstnaneckého grantu.

Děkuji také všem ostatním vedoucím kroužků z řad učitelů i rodičů.

Školní rok 2015/2016 bude zahájen v úterý 1. září 2015. Přinese s sebou některé změny v organizaci. Vyučování bude začínat v 8:00 hod., nově bude od 7:00 do 8:00 hod. v provozu ranní družina, budou realizovány, již rodičům avizované, změny v odhlašování stravy – změna v souladu s platnými předpisy. Dojde také ke

změnám v pedagogickém sboru i ve správních zaměstnancích. Po 25 letech budou opět 2 první třídy. Děkuji panu starostovi Luďkovi Bujnoškovi a paní místostarostce Ivaně Hřkové, členům rady obce Kateřině Eliášové, Petrovi Lánikovi, Jiřímu Sedlářovi a těm členům obecního zastupitelstva, kteří školu podporují a zasazují se o dostatek finančních prostředků na provoz školy. Mají také zásluhu na tom, že 34 žáků v prvním ročníku může být rozděleno na dvě třídy po sedmnácti žácích, což přispěje nemalou měrou ke kvalitě výuky.

Spolupracujeme s mnoha jinými subjekty ať už na území obce Hukvaldy nebo i mimo ni.

Všichni zaměstnanci školy odvedli v hlavní i doplňkové činnosti školy velký kus práce. Učitelé věnují žákům volný čas nad rámec svých pracovních povinností. Patří jim za to velký dík.

Přeji všem dětem hezké prázdniny, zaměstnancům příjemnou, sluníčkovou dovolenou a těším se na setkání v novém školním roce.

Alena Lérová, ředitelka školy

Mobilní planetárium

Ve středu 8. dubna k nám do školy přijelo mobilní planetárium. Planetárium v podobě půlkruhového stanu se uhnízdl v sále. Třídy postupně chodily, aby si poslechy krátký úvod, který nám řekl pan Robert Božoň. Potom jsme vešli do stanu, kde nám byl puštěn film o tom, jak lidé hledají ve vesmíru planetu, na níž by byl život. Dozvěděli jsme se, že v roce 2016 bude na Mars vysláno další lunární vozítko, které bude zkoumat planetu Mars. Po zhlédnutí filmu jsme se ještě vyfotili před stanem a vrátili jsme se do třídy.

Nikola Sokolová, 6. ročník

Atletika

Jako každoročně v měsíci červnu přijeli i letos nejlepší sportovci na atletické klání do Brušperka. Dověděli jsme se, že slaví už 25 let. Atletický trojboj začal v úterý 2. 6. a své síly poměřili naši žáci prvního stupně s vybranými žáky okolních základních škol. Podařilo se nám získat 12 medailí. Soutěžními disciplínami byl hod, sprint a skok. Umístění našich mladých sportovců bylo následující:

Natálka Rezáková z první třídy získala bronzovou medaili za hod kriketovým míčkem

Tomáš Rek z druhé třídy získal stříbrnou medaili za sprint na 60 metrů

Tereza Kocianová ze třetí třídy získala bronzovou medaili za hod kriketovým míčkem

Eva Nováková ze třetí třídy získala zlatou medaili za skok daleký

Vojtěch Lukašík ze třetí třídy získal dvě zlaté medaile za hod a skok

Vendula Jurečková z pátého ročníku obsadila dvě první místa za sprint 60 metrů a skok daleký

Marta Kučová z pátého ročníku získala bronzovou medaili za hod kriketovým míčkem

Karolína Fujáková z pátého ročníku získala stříbro za skok daleký

Patrik Volný z pátého ročníku získal dvě

medaile: stříbrnou za skok daleký a bronzovou za hod kriketovým míčkem

Všem mladším sportovcům děkujeme za reprezentaci školy a gratulujeme.

Ve středu 3. 6. poměřili své síly žáci druhého stupně ve čtyřboji, přibyla jim disciplína vytrvalost, vedli si dobře a přivezli 11 medailí:

Daniela Jurečková z šestého ročníku získala tři zlaté medaile za hod, skok a sprint

Vojtěch Lyčka z šestého ročníku si dovezl také 3 medaile, 2 bronzové za hod a sprint a jednu zlatou za skok daleký

Lucie Kubalová ze sedmého ročníku získala bronzovou medaili za sprint

V osmém ročníku zabodovaly ve sprintu dvě spolužačky, stříbrnou medaili si odvezla **Kristýna Pištejová** a bronzovou **Hana Tomková**

Jiří Hajný z osmého ročníku si dovezl bronzovou medaili za skok daleký

Ondřej Giňovský z devátého ročníku skvěle zabodoval a dovezl si stříbrnou medaili za vytrvalost.

Všem moc děkujeme za reprezentaci školy a gratulujeme.

Sportu zdar!

Marcela Jašková

Pasování prvňáčků na čtenáře

Slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře proběhlo 27. května v odpoledních hodinách ve společenském sále základní školy. Letos poprvé ve spolupráci s obecní knihovnou a projektem Celé Česko čte dětem, do něhož obecní knihovnu zapojila nová paní knihovnice Zuzana Jurečková.

Všichni prvňáčci se na svůj velký den moc těšili a také se na něj s radostí a elánem připravovali. Nacvičovali písničky a básničky, zkoušeli dvě pohádky jako krátká divadelní představení. A hlavně pilovali své čtení, neboť se chtěli předvést v tom nejlepším světle a také je čekala nelehká čtecí zkouška před všemi diváky.

Všechno, co děti nacvičily a nazkoušely, předvedly v první části programu a sklídily zasloužený potlesk.

V druhé části se představila spisovatelka dětských knížek Zuzana Pospíšilová, která přijala pozvání obecní knihovny. Její autorské čtení z knížek Školní strašidlo a Školní detektiv poslouchaly všechny děti pozorně a se zaujetím. Na konci

svého vystoupení věnovala paní Pospíšilová dětem naší školy tři své knížky.

Po druhé přestávce na pódium slavnostně vystoupali naši malí čtenáři a přivedli s sebou krále a královnu Písmenkového království. O roli krále jsme poprosili našeho pana starostu Luďka Bujnoška, který bez okolků souhlasil, role královny se po krátké přípravě během přestávky skvěle zhostila paní spisovatelka. Společně pronesli slavnostní řeč a vyzvali děti,

aby jim předvedly, jak se naučily číst. Každý prvňáček přistoupil k mikrofonu, vylosoval si text krátkého vtipu (ze školních lavic) a ten přečetl. Pak předstoupil před královský pár, který jej slavnostně pasoval na čtenáře a obdaroval drobnými dárky. Prvním gratulantem každého čtenáře byla paní ředitelka Alena Léвовá, která všechny dekorovala medailí.

Děti se nakonec rozloučily společnou recitací básničky „Pomalu zamykám první třídu“ a všichni se rozešli do svých domovů. Doufám, že spokojeni. Prvňáčkům přeji, aby je čtení bavilo stále tak, jako doposud.

Třídní učitelka Radmila Křenková

Rodilá mluvčí Prithi

Ve čtvrtek 16. 4. 2015 k nám zavítala paní učitelka z Indie, Prithi, která má 35 let. Je jedna z rodilých mluvčích, kteří k nám do školy někdy zavítají. Jako všichni ostatní rodilí mluvčí s námi strávila výuku angličtiny. Česky příliš neuměla, ale snažila se. Prithi k nám bude pravidelně docházet každý čtvrtek a bude nás učit komunikaci v jazyce anglickém až do konce školního roku. Studuje v Ostravě s dalšími zahraničními studenty.

Veronika Bůžková, VI. ročník

TE(A)CH-US CAMP

První kemp tohoto druhu u nás se uskutečnil v Ostravě dne 20. 3. 2015. V rámci kempu jsme se mohli podívat na povolání, které by nás v životě bavilo. Organizátoři na nás byli velmi milí. Všem se nám tam moc líbilo a užili jsme si spoustu legrace. Hned, když jsme dorazili na místo setkání u autobusového nádraží v Ostravě, nasedli jsme do tramvaje a všech 27 nás jelo na koleje VŠB v Ostravě. Nebyly sice moc pěkné, ale spát se tam dalo. Na večeri nám donesli pizzu. Večer se všichni přestěhovali do pokojů svých kamarádů a tam si až do večerky, která byla v 22:30, povídali a jedli dobroty, co si s sebou přivezli. Ráno jsme vstávali v 7:30, ale třeba náš pokoj byl vzhůru už od 5:30. Druhý den 21. 3. jsme znovu nasedli do tramvaje a jeli do Dolní Oblasti Vítkovic, kde nás čekalo rozdělení do týmů a následovala celodenní soutěž o externí nabíječku iGet. Asi čtyři týmy šly do světa techniky a ty co zbyly, zůstaly v U6 (všem doporučuji tam zajet). Nakonec nabíječku vyhrál tým psychokillers. Na oběd byly buchtičky s krémem a po obědě jsme se vyměnili, ti co byli ve světě techniky tak šli do U6 a naopak. Poslední den se s myšlenkou, že za několik hodin pojedeme

domů, ani nechtělo z postele a tak nás zbudili až vedoucí. Po poslední snídani jsme naposledy nasedli do tramvaje a jeli na Landek, kde nás výtah svezl 6 metrů pod zem, kde nás čekala prohlídka dolů. A potom už jsme se smutně odebrali k nástupišti a tramvaj nás opět dovezla na místo setkání

a my jsme se vezli domů, teď už ne tramvají nýbrž auty našich rodičů. Celkově bych akci ohodnotil výborně a rád bych poděkoval organizátorům za to, že to s námi vydrželi.

Filip Laník, VII. ročník

Výlet na Obecní úřad Hukvaldy

Šestá třída se dne 25. 2. 2015 vydala na Hukvaldy, aby se podívala, jak to na obecním úřadě funguje a co se tam dělá. Zjistili jsme mnoho věcí například: Má patnáct členů, mezi nimi starosta a místostarosta. Hospodaření s penězi není jednoduché, musí vyjít na školu, akce a projekty, které se plánují. Na obecní úřad mohou občané dovézt elektroodpad, který se později odveze, a vybrané peníze se dají pro dobro obce. Na obecním úřadu se také oddává a vítají se zde malí noví občani. Práce vypadá snadně, ale není. Po ukončení prohlídky nám dala paní učitelka rozchod, abychom si koupili něco na zub. Všem se to moc líbilo,

takže doufáme, že se zase někdy z hodiny Výchovy k občanství někam vypravíme.

Veronika Bůžková, VI. ročník

Výlet Praha

1. den

Náš výlet začal brzkým vstáváním na vlak, kterým jsme naštěstí všichni odjeli v 6:43 ze Studénky směr Praha hlavní nádraží. Na nádraží jsme koupili jízdné na metro a MHD dopravu. Poté jsme se jeli ubytovat na ubytovnu v Hloubětíně, kde byly pokoje po dvou. Ubytovali jsme se a jeli metrem na zastávku Hradčanská, ze které jsme se vydali na prohlídku Pražského hradu. Po prohlídce vedla naše cesta na Staroměstské náměstí k Orloji, kde jsme čtvrt hodiny čekali, až se otevrou miniaturní dvířka a vykouknou na nás v celou hodinu malé loutky. Poté jsme došli na Karlův most až k Václavskému náměstí, kde dal pan učitel rozchod na dvě hodiny. V sedm byl sraz a jeli jsme unavení metrem na ubytovnu a spát.

2. den

Bylo osm hodin ráno a my už nastoupení před budovou v plné síle. Z Hloubětína jsme jeli metrem na Národní třídu a pěšky k Národnímu divadlu, kde jsme měli od devíti hodin prohlídku. Poté jsme měli rozchod na oběd, a pak přesun pěšky na Rašínovo nábreží, kde jsme měli objednanou vyhlídkovou plavbu do ZOO. Vystoupili jsme a vydali se pěšky přes Krá-

lovskou oboru Stromovku do Národního technického muzea. Poté jsme dostali hlad a následoval, přesun na Václavské náměstí, kde jsme si koupili něco k jídlu. Těšili jsme se také do kina. Po desáté hodině večer jsme se vrátili zpět na ubytovnu, kde jsme všichni vyuhli hned po příchodu na pokoje.

3. den

Třetí den byl tu a my opět už sbalení, nastoupení v osm hodin před budovou vyrážíme na hlavní nádraží, kde si ukládáme svoje tašky do bezpečnostních skříněk. Nasedli jsme na metro směr Národní třída a z Národní třídy pěšky na Újezd, kde se čekalo dvacet minut na lanovku, která nás zavezla až na Petřín. Někteří nadšenci šli s paní učitelkou Perníčkovou pěšky napřed. Nesměli jsme zapomenout také na petřínské zrcadlové bludiště, které jsme také navštívili. Po Petřínu následoval přesun na Václavské náměstí, kde jsme se najedli a nakoupili něco malého domů. Přibližovala se čtvrtá hodina odpoledne a to znamenalo přesun zpět na hlavní nádraží a odjezd domů.

Byl to super výlet plný srandy, poznávání a hlavně náš poslední výlet s devátým ročníkem. Moc jsem si ho užila a nikdy nezapomenu.

Michaela Vašicová, IX. ročník

Zlepší si techniku

Ve školním roce 2014/2015 se naše škola díky spolupráci pana Čajánka a VŠB zapojila do projektu „ZLEPŠÍ SITECHNIKU“ a díky tomu vznikl nový kroužek „Programování ve scratch“. Dost nadšených žáků tam začalo chodit. Kroužek ze začátku vedli tři učitelé, ale po několika měsících paní učitelka Jašková odešla, protože musela vytvořit metodiku kroužku. Scházeli jsme se jednou týdně.

Asi po dvou měsících učení sedm z nás pokračovalo v novém kroužku Robotika, kde jsme stavěli ze stavebnice RoboRobo, která byla trochu podobná známému Merкуру, stavebnice se potom oživovala na PC. U toho se nám samozřejmě hodili naše zkušenosti z programu scratch. Všem se stavebnice

líbila, i když nás někdy popudilo to, že v návodu nebylo, co být mělo... (někdo dokonce vymyslel, že to není kroužek programování a stavění, ale sebeovládání). Poslední čtvrtek 4. 6. 2015 bylo slavnostní

ukončení a vyhodnocení a soutěžení v kategoriích nejpraktičtější, nejrychlejší, nejhezčí robot, nejlepší rádce a nejhouževnatější a nejpořádnější stavitel. Oceněním naší práce byla lahodná zmrzlina a čokolády jako ceny.

Nakonec samozřejmě nesmíme zapomenout poděkovat paní učitelce

Marcele Jaškové, paní učitelce Haně Piskořové a panu učiteli Radoslavu Jaroškovi, že nám pomáhali a vydrželi to s námi ... a panu Stanislavovi Čajánkovi, že obstaral věci kolem projektu.

Oliver Jati, VII. ročník

Změna sběru papíru a Pet lahví

Od 1. června 2015 dochází ke změně vybírání papíru a Pet lahví v naší škole. Vzhledem k tomu, že od 1. 9. 2015 bude keramická pec a všechno potřebné pro tvorbu keramiky žáky v prostorách základní školy, nebude již možné odevzdávat ve škole průběžně starý papír ani Pet lahve. Keramická pec a další potřebné pomůcky budou tam, kde jsme papír i lahve ukládali. Velice si vážíme sběru těchto druhotných surovin mnohými z Vás a nechtěli bychom, abyste papír a Pet lahve přestali pro školu sbírat. Peníze za vybrané suroviny spravuje Unie rodičů a jsou využívány například na zaplacení různých odměn pro žáky. Proto budeme během školního roku pořádát „sběrové dny“ a velice Vás prosíme, abyste v těchto, předem ohlášených dnech, nasbíraný starý papír i Pet lahve do školy přinesli nebo přivezli. Frýdecká skládka nám na tyto dny ke škole přistaví kontejner.

Sběr víček z Pet lahví probíhá a bude probíhat stejně jako v uplynulých letech. Žáci je mohou nosit průběžně do kabinetu paní učitelky Piskořové.

V současnosti nemáme ještě přesné informace, kolik starého papíru a Pet lahví žáci v probíhajícím školním roce nasbírali. Až se výsledky dozvíme, nezapomene Vás informovat. Víme však, že do 4. června 2015 jsme společnými silami nasbírali přes 160 kg víček z Pet lahví. Ty, kdo Pet víčka sbírají a také ty, kteří žákům se sběrem pomáhají, velice prosím, abyste do školy nosili opravdu jen víčka z Pet lahví. Náhodou jsme totiž zjistili, že k Pet víčkům někteří přidávají jiná plastová a kovová víčka, plastové odměrky, drobné plastové hračky, špinavé kelímky od jogurtu, kusy vosku a dokonce také skleněné skleničky od léků.

Mnohokrát děkujeme všem, kteří se do sběru všech druhotných surovin zapojili a zapojují.

Hana Piskořová

KNİHOVNA INFORMUJE

Knihovna láká nejen na knižní novinky

Pro návštěvníky knihovny máme připravené desítky knih, které jsou na knižním trhu čerstvými novinkami nebo dlouhodobými bestsellery. Patří mezi ně historické romány od Vlastimila Vondrušky s názvy Husitská epopej I. a II., nebo celá trilogie Století od Kena Folletta. Čtenářky ženských románů potěší oceněný titul Poslední dopis od tvé lásky od Joji Moyesové. A pro rodiče a lidi, kteří hledají ten

svůj správný přístup k výchově, jsou nově v knihovně tituly Respektovat a být respektován a Klidným přístupem k disciplíně. Inspiraci v knihovně najdou i ti, co mají šikovné ruce. Jsou pro ně připravené tyto tituly: Patří mezi ně Velká kniha výtvarných nápadů, Originální ruční práce nebo Jak udělat hračku. Navíc je na cestě do knihovny několik knih o umění a také svazky v angličtině.

Knihovna na Facebooku

Knihovna má nově své facebookové stránky, které budou informovat o plánovaných akcích, a dokumentovat ty, které už se konaly. Návštěvníci se touto cestou budou dozvídat nejen o knižních novinkách, ale i člancích a aktivitách na knižním trhu. Budeme rádi, pokud se vám tyto stránky zalíbí.

Knihovna bude během prázdnin otevřená jeden den v týdnu. V úterý bude otevřeno od jedenácté hodiny do sedmi hodin do večera. Po prázdninách se provoz knihovny mírně změní a to tak, že bude otevřeno v úterý a ve čtvrtek.

Univerzita třetího věku

Po prázdninách nabídneme ve spolupráci se Základní školou a Mateřskou školou L. Janáčka Univerzitu třetího věku. Pro vzdělávání seniorů poslouží prostory školy a výuku bude zajišťovat internetový projekt České zemědělské univerzity v Praze. Tuto aktivitu zajišťuje už více než dvacet let a jako první kurz nabízí Astronomii. Ten obsahuje čtyři přednášky, například o slunečních hodinách nebo o astronomech Rudolfa II. a slouží hlavně k seznámení se s tímto

přístupem ke vzdělání. Za tento seznamovací kurz zaplatí zájemci 150 korun. V následujících kurzech si účastníci mohou sami vybírat z široké nabídky kurzů věnujících se například ekonomii, dějinám, umění i pěstování. Tyto kurzy budou vždy obsahovat šest přednášek a jejich cena je 200 až 300 korun. Záleží na tématu, které si senioři zvolí. Více informací o Univerzitě třetího věku najdete v knihovně.

Zuzana Jurečková, knihovnice

HISTORIE

Kroužek pod akátem nebo také „stolová společnost“

Mezi školou a kostelem byla skupinka akátů, místo setkávání přátel. Scházeli se tam Jungovi – Josef Jung, sládek v hukvaldském pivovaru s manželkou Marií, jeho dcery Marie Jandová a Ema Rakowitzová a také Leoš Janáček s manželkou Zdenkou, členové jeho

rodiny, někteří panští úředníci a myslivci. Častými návštěvníky byli i Janáčkoví hosté pobývající na Hukvaldech. Povíдалo se o všem možném jako mezi přáteli. Svá přátelství v Kroužku pod akátem navázala i Janáčková dcera Olga.

Když byla v roce 1924 premiéra Lišky Bystroušky v Brně, poslal Leoši Janáčkovi gratulaci také Kroužek pod akátem. Iniciátorkou byla asi paní Marie Jungová. Ji také Janáček zaslal poděkování: *„Milostivá! Myslím, že jste byla nedaleko, když se Kroužek pod akátem usnesl vzpomenout si na mne při Lišce Bystroušce. Vyřídte laskavě všem, že uctivě za to děkuji! Mám ukvalskému životu tak mnoho co děkovat.“*

Akademický malíř Jan Václav Sládek ve svém fejetonu nazvaném Lavičky napsal:

„U vysokých stěn hukvaldského kostelíka, mezi školou a pivovarskou bednárnou, mezi svahelem a řadou jasanů, střídavě prosluněn i zastíněn, byl a je tu vtěsnán palouček a proklid i potěšení dětí. Bylo jich tu kdysi v okolí hodně, celé hejno. Z pivovaru, ze štrapacírny, děti úředníků a panských dělníků. Jen z Janáčkovy rodiny bylo jich tu tenkrát šest....Na paloučku u vstupu do pivovaru, už v době, kdy Jiří Janáček přišel na Hukvaldy učitelovat, stál vrásčitý akát s naježenou korunou. Později tu pivovarští postavili stůl a oboustrannou lavičku pro potěšení, pro odpočinek, pro pobesedování s přáteli....Uplynula léta a osud si zahrál všelijak, než se zralý Janáček začal do rodného domova vracet. Zůstala tu jen Vikína a Josefa a na krátkou dobu ještě maminka, palouček, lavička a trnitý akát...“

Hukvaldská škola byla zřízena z původní panské bedárny. V roce 1848 do ní nastoupil Jiří Janáček, v červenci 1854 se tam narodil náš slavný rodák Leoš Janáček. Na Hukvaldech strávil dětství, v kostele zpíval, chodil do obchůdku u Gobrů.

Stavba kostela sv. Maxmiliána byla zahájena v roce 1759. Tento barokní kostelík byl vysvěcen o 10 let později. Prvé zvony z hukvaldského kostelíku byly „zrekvírovány“ za 1. světové války v roce 1916. O 10 let později byly tehdejší arcibiskupem Leopoldem Prečanem darovány nové zvony. Bohužel i za druhé války zvony z věže zmizely a zvonilo se jen malým zvonkem přeneseným z hradní kaple sv. Ondřeje. Až v roce 1990 se rozezvonily zvony nové, darované akademickým malířem Janem Václavem Sládkem

a jeho manželkou paní Jarmilou Sládkovou. Jeden nese jméno Ondřej na památku ondřejských poutí na hradě, druhý připomíná hukvaldské „krmášové“ (posvícenské) veselí o sv. Kateřině. U kostela je kašna, k níž kdysi chodili hukvaldští pro vodu. Uvádí se, že je v ní až dosud kazničovská voda (Kazničov je kopec, který je součástí obory).

U kostela byl v roce 1930 odhalen pomník padlých v první světové válce. Na toto sochařské dílo příborského sochaře Františka Juráně se po drobných částkách složili Hukvalďané. Sousosí představovalo francouzského legionáře, kterému kytičku květů podává malé děvčátko. Do dnešních dnů se pomník bohužel nezachoval. Už na fotografii z roku 1946 je vidět, že byl upraven. Úpravami památník prošel ještě několikrát, také se několikrát přestěhoval. V současné době je na malém prostranství naproti hotelu Hukvaldy.

Naproti kostelu je zámek. Budově bylo dáno číslo popisné 1 a byl zbudován v roce 1760 jako sídlo panského úřadu. Přízemí budovy sloužilo hukvaldskému hejtmanovi, který se tam přestěhoval z hradu. V patře pak se nacházel jeho byt. V té době byl hejtmanem hukvaldský rodák Martin Uhlář. V roce 1854 dal arcibiskup Bedřich Fürstenberg objekt přestavět na letní sídlo arcibiskupů a nechal vybudovat kolem park v anglickém slohu. Fürstenberk na Hukvaldech často pobýval i se svou družinou černých myslivců. Do historie Hukvald se zapsal také tím, že jako milovník koní nechal v oboře zřídit hřebčinec, v němž byli chováni čistokrevní koně. Činnost hřebčína ukončila pozemková reforma v letech 1923-1924. V květnu 1945 při ukončení 2. světové války pronesl z balkonu zámku slavnostní projev tehdejší první předseda MNV. V roce 1948 zámček získala obec pro zřízení Újezdni (měšťanské) školy. Ta v budově, která byla k tomuto účelu uvnitř adaptována, sídlila (pod názvem Základní devítiletá škola) do roku 1980, do postavení nové školní budovy. Rok nato tehdejší MNV budovu převedl do správy Okresního vlastivědného muzea, které ji brzy postoupilo Českému hudebnímu fondu Praha. Český hudební fond zahájil rekonstrukci

zámku na dům pro hudební umělce, která ale nebyla dokončena. V roce 1997 se budova zámku vrátila do majetku církve – Ostravsko-opavské diecéze. Ta pořídila venkovní fasádu z čelní strany a bočních stran, zadní strana objektu zůstala neopravena. Určité úpravy byly provedeny v bývalém zámeckém parku. V zámecké zahradě se konaly koncerty, hrála se divadla.

V sousedství zámku uoborní zdi byla podle historie stará zájezdni hospoda, při úpravách v roce 1854 se přeměnila na zámeckou kuchyni.

V době, kdy v zámku sídlila škola, sloužila jako školní kuchyně a jídelna.

Oborenská brána, která se nachází rovněž v blízkosti zámku, kostela, i rodné školy, nese znak arcibiskupa Schrattenbacha. Byla a je místem nejrůznějších shromáždění – v minulosti i v přítomnosti. Arcibiskup Prečan u ní v roce 1926 světil zvony, které Hukvaldům a kostelu sv. Maxmiliána daroval.

Karla Klečková, kronikářka

Mlýnský náhon

Patří mezi vodoteče umělé, vybudované k určitému účelu. V naší obci v minulosti sloužily jako náhony k mlýnům a také k pilám.

Z dostupné historie víme, že na Hukvaldském panství, které vlastnilo Biskupství, později arcibiskupství olomoucké, byl panský mlýn. Nevíme však přesně od kdy, snad od 13. století. Stával pod hukvaldským kopcem na parcele č. 159. Této lokalitě, kde byly později stavěny domky, se dodnes říká Mlýnská strana. Mlýnské kolo bylo poháněno vodou z řeky Ondřejnice, stavidlo bylo a dosud je pod Kožnou, kde se potůček pod ní pramenicí vlévá do řeky. Pokračuje přes okresní silnici, vede oborou až k místu, kde kdysi stával mlýn. Mlýn po Josefské parcelaci byl Arcibiskupstvím olomouckým odprodán. Ve vlastnictví soukromých majitelů byl až do roku 1857, kdy ho znovu Arcibiskupství olomoucké odkoupilo. V té době mlýn zrušilo a vodní náhon byl využit pro pilu, která tam byla vybudována v sousedství na stavební parcele č. 158. Mlýn byl zbourán a na jeho místě byla postavena budova lesní správy, kde bylo úřadováno od roku 1867.

Pila byla v roce 1922 přestavěna a v roce 1947/1948 elektrizována. Rok nato byly práce na pile zastaveny, nyní již není po ní ani památka. Mlýnská strouha byla z velké části zachována.

Od bývalé pily pokračuje pod silnicí vedoucí do hukvaldského kopce kolem současného

sportovního zařízení, kolem čísla 11 a pak se spojuje se Sklenovským potokem (tak je vyznačen na mapě). Na parcele č. 1014, která je součástí nemovitosti čp. 3 Dolní Sklenov, z vodoteče vychází náhon na bývalý Ondříčkův mlýn (Dolní Sklenov čp. 35). Zpět od mlýna do Sklenovského potoka se vrací u čísla popisného 33 (veterinární ordinace paní MVDr. Kateřiny Lančové). Potok v tomto úseku vede kousek kolem místní komunikace a od dolnosklenovského čísla popisného 87 kolem státní silnice Ostrava – Hukvaldy. Pak za pohostinstvím U zastávky a dalšími domy pokračuje a za čp. 70 se vlévá do Ondřejnice.

Druhý mlýn, který užíval vodu z náhonu, byl mlýn zvaný Ondříčkův v Dolním Sklenově. Existoval snad již od vzniku obce. Uvádí se, že tam byly i stoupy na výrobu střelného prachu a také se tam lisovala lněná a konopná semena. Tento mlýn byl svobodný, to znamená, že jeho majitel nebyl povinen robotou na panském. Otec současného vlastníka jej v roce 1936 zrekonstruoval. Zařízení mlýna je zachováno, je udržováno, i když mlýn není po mnoho let užíván. Jeho zařízení bylo před rokem 1989 udržováno pro účely civilní obrany. Po roce 1948 byl mlýn převeden pod správu národního podniku Mlýny a těstárny Pardubice. Obytný domek, který přiléhá k budově mlýna, byl ponechán v soukromém vlastnictví Ondříčků. Kolem roku 1988 byla budova mlýna převedena do soukromého vlastnictví. Mlýnský náhon, který

přiváděl vodu na mlýnské kolo, převzala do své správy obec (tehdy MNV Hukvaldy). Poslední mlynář v době 2. světové války pomáhal lidem, poskytoval jim mouku i nad rámec přidělů. Bylo mu uděleno čestné občanství obce.

Sklenovský potok sloužil k napájení náhonu a zpětně k odvádění přebytečných vod. V 80. letech byla provedena rekonstrukce mlýnského náhonu v úseku od stavidla na Ondřejnici po část vedoucí kolem státní silnice Ostrava-Hukvaldy.

Menší úpravy byly provedeny i na částech náhonu. Bývalý mlýnský náhon i potok přechází na katastrální území Rychaltice, kde byl spolu s vodou s Ondřejnice využíván pro mlýn ve statku Rychaltice, který byl svobodný. Po určitou dobu pro pilu pana Rožnovského a pro mlýn na čp. 42.

V současné době slouží vodoteče, ty části, které nebyly v minulosti zatrubněny, jako sběrače povrchových vod.

Karla Klečková, kronikářka

Víte, že byl v Dolním Sklenově kamenolom a drtič kamene?

Za první republiky se majitelé zemědělské usedlosti v Dolním Sklenově čp. 24, Jan a Anežka Kornetovi, rozhodli otevřít na okraji svého lesa pod Přední babí horou (548 m, parc. číslo 634/1) kamenolom.

Bylo to v době stavby silnice přes Rychaltice, tzv. „císařské“.

Prostor kamenolomu dostal nové parcelní číslo, a to 634/2 (nachází se severně od lyžařského vleku).

Po odstranění vrchní zeminy následovala vrstva zeminy jílové s drobným kamením, tzv. „splíž“, která byla použita na zpevnění polní cesty vedoucí od selské usedlosti čp. 24 k lesu pod Přední babí horou a tedy i ke zřizovanému kamenolomu. Takto upravená cesta byla po uježdění velmi pevná. Teprve pak následovala v otevíraném lomu vrstva kamene, tzv. „lomový kámen“, který nebyl nijak kvalitní, ale byl zcela vhodný k drcení a následnému využití ke štětování silnic. Odpad vznikající při lámání kamene byl odvážen před lom a tvoří dodnes tzv. „výsyp“, který postupně zarůstal keři a stromy do dnešní podoby.

Naproti selské usedlosti čp. 24, kde byla a dosud je hospodářská budova (přesněji vpravo od ní na vyvýšeném místě), nechali manželé Kornetovi postavit drtič kamene a na zpevněné polní cestě vedoucí od drtiče kamene k lomu, položit kolejnice, tedy vybudovat úzkokolejnou dráhu. Po ní se pak svážel lomový kámen k drtiči. Dělo se tak vozíky

úzkokolejky samospádem (samosjezdem), kdy doprovodná osoba soupravu plně naložených vozíků pouze brzdila.

Prázdné vozíky pak byly následně do lomu taženy koňským spřežením.

Drcené kamení z citovaného lomu sloužilo na „štětování budované tzv. „císařské“ silnice vedoucí přes Rychaltice od východu k západu. Toto drcené kamení vozili místní rolníci koňskými povozy na budovanou silnici. Lámání kamene a následné drcení bylo ukončeno po tragické nehodě u drtiče. Jak k ní došlo?

Jednoho deštivého dne obsluhoval drtič jeden ze synů manželů Kornetových jménem Vincenc.

Proti promoknutí měl oblečen dlouhý kabát, jehož cíp se nešťastnou náhodou dostal do ozubeného soukolí a způsobil tak nešťastný pád na drtič, při kterém syn manželů Kornetových zahynul. Po této tragické nehodě byl provoz drtiče i lámání kamene zastaven. V lomu byl pak kámen ještě po několik let dobýván, ale výjimečně, jen pro drobnou spotřebu.

Tyto informace znám z vyprávění svého otce.

Úzkokolejka byla odmontována, ale drtič kamene zůstal na svém místě opuštěný ještě řadu let. Jako kluci jsme si tam i přes výslovný zákaz hrávali. Až později byl drtič odstraněn.

Zemědělskou usedlost čp. 24 zdědil další syn manželů Kornetových, František. Po něm pak jeho dcera Karla, provdaná Hrušková. Usedlost je nyní v rekonstrukci.

Po kolektivizaci zemědělství obhospodařovalo polnosti JZD Sklenov, které zpevněnou cestu při zcelování polí zlikvidovalo. Nyní půdu obhospodařuje Beskyd Agro a. s. Palkovice.

Otakar Sviták

Otakar Sviták se narodil 3. března 1894 v Kopřivnici na Moravě (německy Nesselndorf) v domku „u Novosada“, který se nacházel vedle hotelu Moravie. Rodiče byli Leopold Sviták a Jenovéfa Svitáková. Leopold Sviták později sestrojil první automobil ve střední Evropě a tím položil základy automobilové výroby firmy TATRA. Otakar Sviták studoval na zemské vyšší reálce v Příboře (4 roky) a pak strojný obor české státní vyšší průmyslové školy v Brně, kde odmaturoval s prospěchem „všemi hlasy“.

Když vypukla první světová válka, bylo Otakarovi pouhých 20 let. Byl odveden dne 20. 6. 1915 a své rodiče a příbuzné viděl až za velmi dlouhých 7 let. Armáda ho přidělila k 100. pěšímu pluku a Sviták se stal jednoročním dobrovolníkem. 7. října téhož roku byl povýšen do hodnosti svobodníka a od 7. října až do 17. prosince 1915 byl na kurzu pro záložní důstojníky v Opavě. O půl měsíce později (4. ledna) se zde stal velitelem kulometné čety. 1. března 1916 byl převelen k 56. pěšímu pluku, který byl v poli východní fronty. 12. července 1916 byl Sviták v bitvě o Piotrkow zajat ruskými vojsky, která ho předala do důstojnického zajateckého tábora v Bolchově, protože v té době měl již hodnost podporučíka. V zajateckém táboře byl členem revolučního výboru.

Sviták se nehodlal smířit s tím, že by byl pouhým zajatcem, a tak 1. prosince 1916 podal přihlášku do československých legií. Přihláška se ale ztratila, a tak Sviták musel 14. června 1917 podat druhou přihlášku spolu s dalšími 65 budoucími legionáři. Tato akce byla po válce dlouho rozebírána, protože

V šedesátých letech minulého století sloužil prostor kamenolomu (po souhlasu majitele) základní organizaci Svazarmu Sklenov, která zde zřídila malorážkovou střelnici zkolaudovanou balistikem z Brna.

Tolik další pohled do minulosti u nás v obci.

Zdeněk Hubeňák, starší

Sviták chtěl započít do své legionářské služby čas od odeslání první přihlášky - nikoliv až od té druhé. Poté, co mu kpt. Rýdl, kpt. Krautstengel a mjr. Hošek potvrdili, že první přihlášku skutečně odeslal, byla mu doba přiznána. Přidělen byl však až 8. září roku 1917, a to k 8. střeleckému pluku „Slezský“, kde ihned nastoupil do důstojnické školy, která byla přidělena pod štáb 5. střeleckého pluku T. G. Masaryka v Borispolu. Ale zde taky nepobyl dlouho a k 1. lednu 1918 byl, již jako praporčík, přidělen k 1. československému pluku „Husitskému“ jako instruktor ke 12. rotě v Žitomíru.

29. května 1918 byl v bojích o Pemzu raněn. V jeho osobní složce je k tomuto datu psáno: „*Raněn do levé ruky. Ukazováček v prvním a druhém článku úplně ochromen. Střední prst v prvním a druhém článku částečně schromen. Jinak zdrav.*“ Později mu byla udělena za toto zranění francouzská Medaile za zranění. Dne 20. září roku 1918 byl jmenován velitelem kulometné roty 9. střeleckého pluku Karla Havlíčka Borovského, který byl vytvořen z 1. záložního pluku. Zde se setkal i s Jaroslavem Haškem - otcem Dobrého vojáka Švejka. Měl o tomto legionáři, ale hlavně alkoholikovi a trojnásobném dezertérovi velmi špatné mínění - ostatně jako všichni legionáři, kteří se s ním setkali. V roce 1918 se Sviták zúčastnil bojů u Samary a tam byl podruhé raněn. V roce 1918-1920 prodělal anabázi jednotek, jež se probíjely Sibiří.

Dále Sviták bojoval v boji o Buzuluk nebo o Norilsk. Za boj o Buzuluk byl také Sviták oceněn řádem „Sokol s mečí“ (dekret číslo 1095). V lednu

1919 byl Sviták jmenován velitelem šestého vlaku s kulometnou rotou a s plukovním skladem. 8. června 1920 se pluk probíjoval až do Vladivostoku, ze kterého odjel Sviták a další legionáři do Britské Kolumbie v Kanadě, kam je odvezla loď „Protesilaus“. Poté jeli vlakem do Québecu a pak opět lodí do Evropy – konkrétně do Hamburku. V legiích byl také jeho velkým přítelem Josef Mašín, kterého ve svém deníku popisuje jako „brášku“.

Do vlasti se vrátil až 2. srpna 1920 a první zastávka byla v Mostě. Dne 2. listopadu 1920 byl Sviták přidělen ke 2. leteckému pluku do Olomouce, kde pracoval jako přednosta v hlavních vzduchoplateckých dílnách. V roce 1921 (dle kvalifikační listiny) obdržel Spojeneckou medaili, Revoluční medaili a Válečný kříž s 2 lipovými ratolestmi. Zde malá odbočka do soukromého života. 21. října 1922 si vzal za manželku Jarmilu Pospíšilovou, která byla sestrou štábního kapitána Vítězslava Pospíšila, který velel během bitvy o Francii pomocné rotě 2. pěšího pluku 1. čs. divize. Sviták měl také dvě děti – Otakara (narozen 28. dubna 1925 v Olomouci) a Jarmilu (narozena 28. dubna 1929). Je také zajímavé, že Sviták byl husita a uměl německy i rusky.

Kvalifikační listina z roku 1922 vystihuje Svitáka jako „ustálený charakter, vážný, aktivní, příčinnivý a nanejvýš svědomitý. K mimořádnému povýšení způsobilý.“ Sviták byl v té době členem kvalifikační komise, která tyto listiny vydávala a vytvářela. 1. března 1923 byl povýšen na štábního kapitána. Ovšem 1. dubna 1924 byl vystřídán v pozici přednosty podplukovníkem Augustinem Daňkem. Citát z odvolávacího dopisu od generála Františka Kolaříka z 14. března 1924 s označením DŮVĚRNĚ: „Výnosem M.N.O. č. j. 404 dův. let. ex. 1924 byl podplukovník Aug. Daňek ustanoven velitelem hlav. let. dílen. ... Od počátku Vašeho přidělení sledoval jsem pozorně Vaši činnost ve funkci velitele hlavních leteckých dílen. Zodpovědného a těžkého tohoto místa ujal Jste se s velkou iniciativou a pílí.“

V roce 1924 absolvoval 7 týdenní technickou stáž ve Francii.

Jeho rodiče a další příbuzní žili ve vile v moravských Hukvaldech. Protože to bylo v doletu letadel, Sviták často létal nad svým rodným městem Kopřivnicí, ale právě i nad Hukvaldy. Při přelety vytvářel úžasné letecké fotografie města, hradu, ale i okolní přírody. Akademický malíř Sládek na tyto přelety rád vzpomíná ve své vzpomínkové knize.

Výnosem Ministerstva národní obrany č. j. 15263/III – I. odd. byl ustanoven k 30. září 1929 přednostou III. letecko-hospodářského oddělení III. odboru – leteckého - MNO, které se nacházelo v Praze, a byl povýšen na podplukovníka (s účinností od 18. prosince 1929). Do Prahy se přestěhoval i s rodinou a všichni bydleli v bytě v Dejvicích, Velvarská 24. V letech 1930 až 1935 byl technickým členem komise pro vyzkoušení nových a opravených letounů.

V roce 1936 byla velká reorganizace MNO ČSR. To se týkalo i oddělení Otakara Svitáka. Jeho oddělení bylo k 1. květnu 1936 přejmenováno na „IV. Letecko-hospodářské oddělení“. 1. prosince 1936 byl ustanoven místopředsedou správního sboru letecké firmy LETOV. A 1. ledna roku 1937 byl povýšen na plukovníka technické zbrojní letecké služby.

Kvalifikační listina z roku 1936: „Má velmi vyvinutý smysl pro povinnost, bezvadné chování ve službě i mimo ní. Má dobré všeobecné vzdělání. Je dbalý svého zevnějšku.“ V té době se setkával se spoustou významných osobností – například s Alexandrem Hessem. Alexandr Hess na něj v dopise z 24. června 1971 vzpomíná takto: „Znal jsem Otakara Svitáka, onoho velkého vlastence a hrdinu, velmi dobře během oné celé té doby, kdy jsme ještě oba sloužili u předválečného československého letectva. Byl přednostou oddělení na MNO a býval velmi často členem komisí u různých našich leteckých továren jako Letov, Avia, Aero, když jsme od nich přijímali nová nebo opravená letadla. V těchto komisích jsem já sám působil jako zkušební pilot.“ V letech 1929-1935 byl totiž „technickým členem v komisi pro vyzkoušení nových a opravených letounů“.

Na Svitáka vzpomíná jeho neteř: „*On si vždycky od nás půjčil peníze a jel s manželkou do Jugoslávie. My jsme poté už moc peněz neměli, tak jsme jezdili jen po Československu. Také pořád nosil uniformu, nikdy jsem ho snad neviděla v civilním oblečení.*“

V roce 1937 se zúčastnil pohřbu prvního československého prezidenta Tomáše G. Masaryka. „*Vzpomínám si, jak jsme se strýcem přihlíželi u Letohrádku královny Anny pohřbu T. G. Masaryka. Brzy na to nás vzal strýc zkoušet plynové masky do plynové komory na generální štáb,*“ vzpomíná Ivan Sviták na svého strýce ve svých poznámkách.

V roce 1938 byl Otakar Sviták odhodlán, jako spousta dalších vojáků, bránit Československo za každou cenu. Ivan Sviták opět ve svých poznámkách vzpomíná: „*Viděl jsem ho s tatínkem plakat při hlášení z rozhlasu o jakési konferenci v Mnichově, jež zmrazila víc než mapu Československa. Z rozhovorů strýce s mým otcem jsem si vytvořil přesvědčení, že jsme chtěli bojovat, ale že jsme byli zrazeni sladkou Francií a hrdým Albionem, státy, které rozhoupaly zradý zvon.*“

S obsazením Sudet německým Wehrmachtem čekalo Svitáka nové a důležitější poslání. Organizoval odsun pilotů a leteckých mechaniků z okleštěného a později okupovaného Československa. Byla to rozsáhlá vojenská akce, která byla organizovaná ilegální vojenskou odbojovou skupinou „Obrana národa“, jež působila od podzimu 1938 do jara 1939 jako součást Ústředního vedení odboje domácího (ÚVOD). Velitelem této organizace byl generál Josef Bílý a Sviták byl členem jeho „generálního štábu“.

První odsunová trasa letců z republiky vedla přes Moravskou Ostravu do polského Krakova, odkud odsun do dalších zemí organizoval čs. vojenský atašé ve Varšavě podplukovník Kalina. Václav Vuk ličí ve své knize Proti přesile, že v každém vlaku z Prahy do Ostravy cestovalo několik mladých mužů s koženými kabáty a s velkými leteckými náramky, což moc nepřispívalo k jejich nenápadnosti. Přes polskou hranici museli pěšky a zároveň si museli dávat pozor na hlídkující německé vojáky.

Druhá odsunová cesta byla však mnohem náročnější. Vedla přes Balkán a letci museli překonat více hranic. Cíl byl buď v jugoslávském Bělehradě, nebo v rumunské Bukurešti. Odtud náčelník generálního štábu Heliodor Píka organizoval další přesun do Francie přes Bejrut. Letci tedy museli projít přes Slovensko a přes Maďarsko, kde jich bylo bohužel mnoho zadrženo.

Z vyšetřovacích protokolů gestapa vyplývá, že Sviták odsun organizoval s několika dalšími osobami. Snad byl vybrán k této akci proto, že byl z Kopřivnice a měl zde styky, takže bylo jednodušší letce převádět přes hranici. Také prováděl průmyslovou špionáž v různých průmyslových podnicích po celém území protektorátu.

Ivan Sviták vzpomíná na poslední Svitákovy dny na svobodě: „*Otakar Sviták tehdy odjel na prázdniny na Hukvaldy. Přesněji řečeno organizoval další trasu odsunu přes Radhošť a já netušil, že za nenápadným výletem, který jsme z Hukvald podnikali každoročně, se tají důležité poslání. Strýc byl zamlklý, v hotelu Maměnka jsme na něj dlouho čekali, protože odešel hovořit s nějakým svým známým a zaslechl jsem cosi o zatýkání v Praze. Pak jsem pořídil na Radhošti u Radegastovy sochy snímek – poslední snímek strýce Oty.*“

Několik dní poté, 27. července 1940, byl Otakar Sviták zatčen před obchodním domem „Stoupa“ v Jindřišské ulici v Praze. Kolem poledne ho vzali dva gestapáci v civilu a odvedli ho do Pečkárný – Petschkova paláce, kde v té době bylo sídlo gestapa.

Zatímco na nebi nad Anglií probíhala obrovská letecká bitva o Anglii mezi RAF na jedné straně a italským letectvem a Luftwaffe na straně druhé, Sviták byl podrobován hrůzným výsledkům a mučením pověstného gestapáka komisaře Fleischera. Počátkem roku 1941 byl převezen z Prahy z policejní vazby do řádného vězení do Drážďan. Teprve 3. března 1941 (skoro tři čtvrtě roku po zatčení) byla dovolena návštěva manželce Jarmile a bratru Jaroslavovi.

Marie Inka Svitáková toto ličí ve svých vzpomínkách takto: „*Pohled na zbídačelého Otu*

byl žalostný. Měl vyražené skoro všechny zuby, byl téměř hluchý a stále si dlaní u ucha pomáhal, aby Jarku vůbec slyšel. Seděli u úzkého dlouhého stolu, v čele teta Jara, proti ní Oto. Na dlouhé straně z jedné strany tatínek, proti němu esesák. Teta Jara se nesměla k Otovi ani přiblížit a marně se pokoušeli podat alespoň ruku. Ponurá místnost se zamřížovaným, vysoko položeným oknem, zvuky těžkých kroků po zuby ozbrojených stráží, patrolující s prušáckou přesností. Napřed Ota nemohl ani mluvit, otvíral ústa jakoby s námahou, pohyboval bezhlesně rty, ale pak se rozpovídal a stále se tázal. Na děti, na finanční poměry své rodiny, na stařenku i na náš všechny. Říkal, že má vyšetřování za sebou, tedy to nejhorší, a že čeká s důvěrou na soudní verdikt a po odpykání trestu na návrat domů. Jak tatínek, tak ubohá Jarka tomu rádi uvěřili a celá návštěva byla zakončena tím, že odjížděli z Drážďan povzbuzeni ubožákem Otou. Uvěřili tomu i proto, že je o tom ujistil i vyšetřující soudce, který měl vybrané chování, byl ochoten přijmout i úplatek, nevím již v jaké výši, a naznačil, že je přesvědčen, že ortel bude mírný. Návrat domů byl proto plný optimismu, přestože představa zuboženého Oty byla krutá. Ale žil a věřili jsme, že se vrátí mezi nás.“

Bohužel bezprostředně po této návštěvě došlo komisaři Fleischarovi z Prahy, že podstatou Svitákovy odbojové činnosti nebyla jen průmyslová špionáž, ale něco významnějšího. Proto se vydal do Drážďan, aby Svitáka podrobil další řadě krutých výslechů, při kterých ho málem umučil k smrti. V tomto stavu byl převezzen do baltské pevnosti Gollnow, kde čekal na soud. Spoluvězni, kteří přežili, vyprávěli, že Sviták při vycházkách ovlivňoval ostatní vězně svou životní moudrostí a odůvodňoval, proč je nejvyšší osobní oběť nutná, má-li národ žít.

Z Gollnowa se také dochoval poslední Svitákov portrét, který namaloval jeho spoluvězeň - portrét člověka čekajícího na smrt. Počátkem roku 1942 byl Sviták převezzen do Berlína, do vězení Plötzensee.

Soud vynesl 18. března 1942 jednoznačný rozsudek – trest smrti. Berlínský právní zástupce Horst Pelckmann podal jménem manželky Jarmily Svitákové žádost o milost a Otakarův bratr, inženýr Jaroslav Sviták se pokusil o intervenci prostřednictvím svého někdejšího kolegy z kopřivnické Tatry, německého ředitele Hanse Ledwinky. Jaroslav se také snažil prostřednictvím Pelckmanna docílit odkladu výkonu rozsudku úplatky, měl však úspěch jen v tom, že odkoupil fotokopie vyšetřovacích protokolů gestapa, jež byly součástí obžalovacího spisu. Po rozsudku zbývalo odsouzenému podle zákona 90 dní života. Snad by se podařil odklad trestu, kdyby do vývoje nezasáhla opět dramatická událost – heydrichiáda.

Po rozsudku byly rodině povoleny pouze dvě návštěvy – 23. dubna 1942 a 7. července 1942. V obou případech ho navštívila manželky Jarmila a bratr Jaroslav. Marie Inka na to vzpomíná: „Otova lhůta se krátila, smrt se blížila víc a víc. Jarka sháněla peníze na podplácení, tatínek konexe. Ale heydrichiáda zabránila jakékoli intervenci, ať již peněžní nebo jiné. Otův osud byl zpečetěn. Poslední návštěva byla určena na 7. června 1942. Cesta do Berlína byla martyrium. A přece ji Jarka předsevzala, že věří v Otovo omilostnění, v jeho návrat a že i jeho o tom přesvědčí. Byla jsem s tatínkem a s Jarkou na nádraží. Oba byli velice skleslí, teta byla bledá jako smrt a vyhlížela, jako by měla každou chvíli omdlít. Nemluvíli jsme. Z okna rychlíku do Berlína se na mne dívali dva lidé, naplnění strachem ze smutného setkání.“ Ubytovali se v hotelu Excelsior v Berlíně. Účtenka z hotelu hlásá: „Grösstes Hotel des Kontinents, 600 Zimmer, 750 Betten, Zimmer Nr. 109, Zimmerpreis RM 18. Datum 7. Juli 1942.“

Z Berlína také poslali pohled. „Berlín, 8. 7. 1942. Dojeli jsme dobře a vláčíme se ve zdejšíh vedru jako mouchy. Jsem rád, že zítra budeme moci již zase odtud vyrazit. V pátek ráno budu doma a těším se na shledanou.“

Ivan Sviták vzpomíná na srpen 1942: „V srpnu 1942 jsme byli na Hukvaldech u stařenky. Myslím, že

to bylo v noci na 26. srpna, kdy za námi do podkrovní vydešeně přiběhla Milada, abychom chvátali do stařečiny ložnice, že pendlovky bijí a bijí. Boženka stála před hodinami a počítala: 50, 51, 52, až do sta – a pak zlověstné ticho. Hodiny pak tikaly dále, pravidelně a klidně, ani příští den se nezmýlily v počtu úderů. Stařenka řekla, že je to zlé znamení. Sama nevěděla ani o Otově odsouzení, ani o Ádově (Adolf Pítr-Bartoň) zatčení, ale znělo nám to v uších. Když šel tatínek ráno pro noviny, dozvěděl se již cestou, že v rubrice „Popraveni byli“ je uvedeno Otovo jméno. Zemřel pod katovou sekrou tu noc, kdy hodiny odbíjely oněch osudných sto úderů.“

Otakarovi Svitákovi bylo večer oznámeno, že ve 4 hodiny 26 minut zemře. Začal psát dopis na rozloučenou své rodině a vzpomněl si jistě i na matku, která se za něj trvale modlila. Bylo jí 81 let. Zprávu o Svitákově smrti přijala statečně. Manželce Jarmile byly po krátké době doručeny Otovy svršky a krásný dopis, psaný ve stínu popraviště.

V posledním dopise rodině stálo: „Snažil jsem se být vždy dobrým vojákem a důstojníkem a musím

být připraven i na to, že přijde konec. Jsem připraven přijmout to, co mi osud uložil a jsem klidný. Píši v noci a je to můj poslední dopis, neboť dnes ráno se s Tebou a s dětmi rozloučím navždy. Zbývá mi ještě několik hodin, které trávím ve vzpomínkách na Tebe, na děti a na všechny, kteří jste mně byli drazí. Právě tyto vzpomínky mě posilují, že zůstávám klidný. Napsal jsem Ti nedávno, že jsem nikdy zbabělcem nebyl a nebudu, a nejsem jím ani nyní, v posledních chvílích svého života. Dnes ráno, časně v 4,26 se rozloučím se svým životem.“

V roce 1946 byl Sviták vyznamenán Československým válečným křížem 1939 in memoriam a byl povýšen do hodnosti generála in memoriam. V roce 1947 Legionářská obec na Vinohradech uspořádala slavnost, při níž se přejmenovala na Jednotu generála Svitáka. Ta se ale musela po únoru 1948 přejmenovat zpátky a Sviták upadl na dlouhá léta v zapomnění. Tělo Otakara Svitáka nikdy nebylo řádně pohřbeno, ale je pohřbeno alespoň symbolicky na hukvaldském hřbitově.

Jakub Sochor

TURISTI

Nová naučná stezka - Leoš Janáček očima dětí

Již od loňského podzimu pracují hukvaldští turisté společně s obcí a školou na realizaci nové Naučné stezky na Hukvaldech pod názvem **Leoš Janáček očima dětí**.

K dnešnímu dni je stezka z poloviny hotová – **podařilo se vybudovat**: zpevnění a rozšíření cesty pro pěší a cyklisty mezi lávkou u sochy Sv. Nepomuka a Mysliveckou chatou (u teepee) v šíři 2,5 metrů o celkové délce cca. 480 metrů, dále jsou nainstalovány dřevěné stojany pro uchycení informačních panelů u důležitých míst na Hukvaldech a okolí (hřbitov Hukvaldy, Korýtko, pivovar, lávka u sochy Sv. Nepomuka, u Křížku (u teepee), Koupaliště, Janáčkova lavička nad chatovištěm, u památníku L. Janáčka), výsadba stromů a úprava místa pro posezení u hukvaldského kostela, úprava

Úprava terénu pro místo na posezení u hukvaldského kostela

lesní stezky v místech od chatoviště k Janáčkově lavičce, spuštění rámce webových stránek k nové Naučné stezce.

Zpevnění trasy u Ondřejnice

Zbývá dodělat: informační tabule na dřevěné sloupy - grafické návrhy se již zpracovávají, interaktivní zábavný panel pro děti na Koupališti (zatím se vybírá dodavatel), panoramatické mapy na Vrchy u zvoničky, posezení u splavu u Ondřejnice na nové přístupové pěší stezce, lavice k posezení u památníku L. Janáčka, 2 ks lavic a 1 ks stolu k posezení u kostela, oprava Janáčkovy lavičky nad chatovištěm (realizují hukvaldští turisté), aplikace pro Android s informacemi nejen o Leoši Janáčkovi a místech na Hukvaldech, ale i další informací z historie Hukvald, dokončit značení celé trasy NS (cca. 8,5 km – zbývá dokončit jen pár míst – značení žlutobílé čtverečky).

Otevření naučné stezky pro veřejnost je plánováno v druhé polovině srpna, ale již dnes si trasu můžete projít a dát nám informaci o nedostatcích, které Vás napadnou. O mnoha nedokončených věcech na trase víme a pracujeme na tom, ale další nápady jsou samozřejmě vítány, pokud nejsou finančně náročné.

Členové KČT a další spřátelené duše na budování stezky zatím odpracovali na 900 dobrovolných brigádnických hodin. Do toho se samozřejmě nepočítají přípravné a organizační práce, probdělé noci, příprava spousty potřebných dokumentů a povolení. Nejsou počítány ani hodiny strávené na přípravě obsahu tabulí.

Všechny tyto věci nestojí málo peněz. Odhad celkových nákladů projektu se blíží částce 600tis. Kč. Část nákladů hradila obec, část KČT a významný podíl je dotace z Nadačního fondu Vítkovice Steel (cca. 520tis Kč), kterou se podařilo získat koncem loňského roku.

Práce na zabudování informačních sloupků k NS

Chtěl bych tímto poděkovat za hukvaldské turisty vedení obce Hukvaldy, bez jejichž podpory bychom nebyli schopni ani začít s budováním. Dále pak pracovníkům školy za nápady při realizaci informačních tabulí a všem, kteří se podílejí na této akci.

Drahošlav Koval, koordinátor realizace NS LJ

Po zarostlém chodníčku – 34. ročník

Za krásného jarního počasí se uskutečnil v pátek 8. května již 34. ročník pochodu „Po zarostlém chodníčku“, organizovaný hukvaldskými turisty.

Na 500 turistů se v krásný slunečný den rozhodlo absolvovat 15-ti kilometrový pochod po okolí Hukvald, především hlavním lákadlem byl volný vstup do hradního areálu hradu Hukvald. Ale i další pozoruhodnosti a pamětihodnosti v okolí Hukvald lákaly k navštívení. Pro žízvné a hladové účastníky bylo připraveno občerstvení na Kubánkově. Chutné párky a pivo přišlo v polovině pochodu určitě

k duhu. Nově mohli turisté obdivovat krásné výhledy z Kubánkova, díky vykácení stromů na vrcholu a v okolí Kubánkova.

V cíli pochodu Na Koupališti byla k občerstvení připravena tvarůžková pomazánka od našeho předsedy turistů Jirky, dále připravil pan Petr Kuchař výborný guláš.

Celý den nám přálo počasí, akce se vydařila a již teď přemýšlejí hukvaldští turisté nad tím, čím překvapí turisty z okolí při výročním 35. ročníku.

Drahošlav Koval, předseda TJ Sokol Hukvaldy

Turistický večírek

Dne 18. dubna uspořádal odbor KČT Hukvaldy již 14. ročník Turistického společenského večírku v sále Základní školy Leoše Janáčka na Hukvaldech. Pro zúčastněné tanečníky bylo připraveno již klasické občerstvení ve formě studené večeře. K tanci a poslechu hrála skupina Cactus z Ostravy, a to až do brzkých ranních hodin. Byla připravena bohatá tombola. Děkujeme všem, kteří nám věnovali dárky do hodnotné tomboly, poděkování patří také všem, kteří přispěli ke zdárnému chodu Turistického večírku.

Drahošlav Koval, předseda TJ Sokol Hukvaldy

Vzkříšení horské chaty Prašivá v Beskydech

Již čtvrtý měsíc probíhají rozsáhlé rekonstrukční práce na beskydské horské chatě Prašivá, které mají za cíl tuto jedinečnou historickou dřevěnou chatu vzkřísit a zase uvést do provozu tak, aby dále mohla důstojně sloužit veřejnosti, hlavně turistům.

Zajímavostí je, že téměř veškeré práce jsou z řad dobrovolníků, nadšenců, oddílů KČT Beskydy a přátel chaty Prašivá. Brigády se zde konají každý víkend a ruku k dílu může přiložit kdokoli – muži i ženy, mladí i staří, kutilové i absolutní zelenáči. Vhodná práce se najde pro každého a jakákoli pomocná ruka je vítána. Takže se řeže, brousí, natírá, uklízí, omítá, obkládá atd.

Až to vše bude hotovo, mohou se návštěvníci těšit na renovovanou historickou Bezručovu místnost, velké rekonstrukce se dočkala již i kuchyně a sklad, právě se pracuje na novém obložení chodby palubkami a největší viditelnou změnou bude bezesporu nový výčep a bar. Další drobnější úpravy probíhají také na pokojích, chata dostala už i nový kotel, natírají se všechny vnitřní dveře a zárubně, na zahradě vzniklo nové ohniště a v procesu již je také nový nátěr střechy a horního patra věžičky.

Důležité je zmínit, že majitelé chaty, tedy Klub českých turistů oblast Moravskoslezská, vyměnili také nájemce a s ním i celý personál. Právě nový team chatařů je tím iniciátorem a mozkiem celé rekonstrukce a všech proměn. Návštěvníci se tedy

mohou těšit na zcela nový způsob vedení chaty, na změnu jídelníčku a hlavně na spoustu akcí a atrakcí, které noví chataři Martin a Michal připravují.

Opomenout nesmíme, že noví chataři chystají znovuzpřístupnění rozhledny, která pro nevoli předchozího vedení chaty byla téměř 15 let veřejnosti uzavřena.

Kdo má zájem se o chatě, o probíhajících pracích a změnách dozvědět více nebo jen zkouknout fotky z rekonstrukce, vše je k nalezení na:

www.facebook.com/chatanaprasive

Chata Prašivá má také zbrusu nové webové stránky: www.ChataPrasiva.cz

Oddíl KČT Beskydy a Klub přátel chaty Prašivá organizují také veřejnou sbírku a předem žádají veřejnost o podporu a spoluúcast na záchraně této první české horské chaty v Moravskoslezských Beskydech, která byla postavena již v roce 1921. Podpořte, prosím, chatu Prašivá, ona Vaši pomoc potřebuje. Více na: www.ChataPrasiva.cz Děkujeme!

Odhadované znovuootevření chaty je na přelomu května-června 2015, do té doby na Prašivé funguje pouze stánek s občerstvením, jehož veškerý zisk bude použit právě na rekonstrukci chaty. A tak jste všichni srdečně na Prašivou zváni.

Za KČT Beskydy Martin Stiller, správce chaty
Tel.: 604 618 400, e-mail: chatari@chataprasiva.cz

SPORT

Badmintonový turnaj SMOPO

V sobotu 11. dubna se za účasti 15-ti smíšených párů uskutečnil badmintonový turnaj mixů ve sportovní hale v Kozlovicích. Turnaj byl určen pro hráče a hráčky z obcí sdružení SMOPO – sdružení SMOPO tento turnaj finančně podpořilo. Po urputných sedmi kolech na kurtech se vykrytalizovalo konečné pořadí turnaje. Zvítězil pár Slávek + Pavla Kovalovi (Hukvaldy), na druhém

místě se umístil pár Lenka Nevludová + Ivo Kovář (Kozlovice) a na třetím místě se umístil pár Pavel Šrubař + Petra Tůmová (Kozlovice – Hukvaldy). Hráčům se turnaj líbil, pořadatelé přislíbili, že zorganizují další turnaj na podzim – opět ve sportovní hale v Kozlovicích.

Drahošlav Koval, předseda TJ Sokol Hukvaldy

Prvomájová hukvaldská desítka aneb o běhu na Hukvaldech

Dne 1. května 2015 se na Hukvaldech uskutečnil 1. ročník Prvomájové hukvaldské desítky. Běžec závod na 10 km uspořádal Běžecský spolek Hukvaldy v čele s Terezou Bartulcovou, která Běžecský spolek Hukvaldy založila 1. listopadu 2014 s myšlenkou spojit běžecké nadšence z Hukvald a okolí.

V rámci Prvomájové hukvaldské desítky se za prvomájového deštěku uskutečnily nejprve dětské

závody ve třech kategoriích, a to 4-7 let, 8-12 let a 13-15 let. V rámci dětských kategorií bylo vydáno 47 startovních čísel a mezi běžci byli hojně zastoupeni také žáci naší místní ZŠ a MŠ Leoše Janáčka.

Následoval hlavní závod na 10 km pro dospělé. K registraci se dostavilo 53 závodníků a všichni (včetně jednoho psa) doběhli šťastně do cíle. Trasa byla náročná, ale závodníkům poskytla krásné

výhledy do okolí. Vedla od klubovny Golf klubu Hukvaldy, o. s., sponzora a partnera závodu, přes Horní Sklenov, kolem budovy základní školy, myslivecké chaty nahoru na chatoviště, přes podlesí kolem mločí studánky a oborou zpět na golfové hřiště.

V hlavním závodě zvítězil Petr Filipec se startovním číslem 37 a časem 38:58. Nejlepší ženskou

závodnicí byla Petra Seidlerová se startovním číslem 28 a časem 52:45. Nejmladším závodníkem byl 2,5letý Edík. Nejstarším závodníkem byl 70letý p. Bednařík, který nás všechny překvapil svou energií a širokým úsměvem! Závodili u nás dokonce závodníci z Anglie. Jeden z nich, Matt, se dokonce umístil na stupních vítězů. Obsadil 2. místo.

Vítězům, ale i všem účastníkům gratulujeme a děkujeme za krásné prvomájové dopoledne.

Velké díky si zaslouží také všichni organizátoři a dobrovolníci, bez nichž by se závod neuskutečnil.

A co nás čeká? V příštím roce rozhodně 2. ročník Prvomájové hukvaldské desítky. A pro ty nedočkávané bychom rádi uspořádali běžecký závod i letos na podzim. Bližší informace najdete na našem webu www.bezECKYspolekHukvaldy.cz a Facebooku. Tamtéž najdete také veškeré informace k tomu, jak se stát členem Běžeckého spolku Hukvaldy. Není k tomu zapotřebí nic než být nadšencem běhu.

Kateřina Eliášová

KLUB MAMINEK A DĚTSKÉ HŘIŠTĚ V RYCHALTICÍCH

Jak si jistě již mnozí všimli, v loňském roce bylo naproti hasičské zbrojnici v Rychalticích vystavěno dětské hřiště. Finanční prostředky poskytla z menší části Nadace O₂, prostřednictvím projektu Think Big, větší část byla pokryta z obecních financí. Samotnou realizaci provedli v rámci dobrovolných brigád členové SDH Rychaltice, za což jim jistě patří velký dík. A to zejména od maminek ratolestí, které hřiště hojně využívají.

Za dobu provozu hřiště již byly některé prvky opravovány (např. houpačky, závěsy na houpačky), mnohé také proto, že na dětské atrakce chodí i mládež, které nejsou houpačky určeny. Objevilo se také několik případů „vandalismu“, popsané skluzavky a další součásti herních atrakcí a v neposlední řadě nepořádek kolem dětského hřiště – obaly od sladkostí, pet lahve, dokonce i střepy z lahve v písku pod houpačkou. Prosíme tedy všechny návštěvníky hřiště, aby dbali na pořádek na hřišti a nebyli lhostejní k případným projevům vandalství.

Pravidelně se také na faře v Rychalticích (ve společenském centru) schází maminky s dětmi předškolního věku. Setkáváme se každou středu od 9 do 11 hodin, v případě slunečného počasí chodíme na dětské hřiště u hasičské zbrojnice. Děti si užijí kolektiv, maminky si popovídají nad šálkem čaje,

hrajeme na kytaru, zpíváme, před Vánoci pečeme perníčky apod. Pokud máte zájem přijít se svou ratolestí, jste určitě zváni.

Markéta Kološová, Rychaltice

Hukvaldský občasník vydává Obec Hukvaldy, vychází 4x ročně v nákladu 750 kusů. Výtisk je bezplatný.

Uzávěrka dalšího čísla je 4. září 2015. Příspěvky po tomto datu nemohou být zařazeny.

Inzerce a reklama je zpoplatněna dle ceníku vydaného Radou obce a zveřejněného na internetových stránkách obce.

Vydavatel si vyhrazuje právo příspěvky redigovat nebo krátit.

Redakční rada pracuje ve složení: Zuzana Slaná, Ivo Dienelt, Karel Šlosar, Svatopluk Lév, Luděk Bujnošek, Ivana Hrková.

Povinné údaje periodického tisku dle zákona č. 46/2000 Sb.:

Den vydání: 30. 6. 2015 • Název, sídlo a IČO vydavatele: Obec Hukvaldy, Hukvaldy 3, 739 46 Hukvaldy, okres Frýdek-Místek, IČ 00297194 • Název: **HUKVALDSKÝ OBČASNÍK** • Četnost vydávání: čtvrtletně, zdarma • MK ČR E 12335 • Grafika, sazba a tisk © KLEINWÄCHTER, Frýdek-Místek.

REKLAMA

ESTETICKÁ a KOREKTIVNÍ ambulance
Mgr. Simona Lipovská Tel: 603 588 092

Medicínální suchá pedikúra – 100% hygiena
(estetické, antimykotické, diabetické ošetření)
Permanentní makeup obočí, rtů, onko-korekce
Akné ošetření a poradna – dermatopřípravky
(ošetření dospívajících, dospělých a mužů)
Chemický peeling. Galvanické ošetření pleti.
Korekce vrásek – výplňové materiály a séra.
Ozónová, kyslíková a termoterapie pleti.
Trvalá na řasy, líčení, kurzů líčení, tetování
Syncare estetické ošetření pleti a lifting
(pigmentace, červené žilky, barvení obočí a řas)
Léčebné ošetření křehkých nehtů rukou
Depilace obličej, nohou, rukou - manikúra
Sterilní nasťelování náušnic dětem, dospělým
Kognitivní rehabilitace pro seniory, nemocné
(trénink paměti s angličtinou a práci na PC)
Monitoring krevního tlaku. Kurzy Nordic Walking
Speciální Management péče pro muže
Brušperk, www.zdravi-estetika.cz
simona.lipovska@volny.cz Tel: 558 666 001

KÁCENÍ STROMŮ, OŘEZY

FRÉZOVÁNÍ PAŘEZŮ

MULČOVÁNÍ TRÁVNÍKŮ,

VČETNĚ SVAHU

TEL: 773 668 530

Svatební salón KamPet

ihned k vyzkoušení kolekce přes **800 šatů**:

- ❖ Svatební šaty
- ❖ Šaty do tanečních
- ❖ Šaty pro družičky
- ❖ Pánské obleky
- ❖ Chlapecké obleky
- ❖ Kabelky, boty
- ❖ Společenské a večerní šaty
- ❖ Plesové a maturitní šaty
- ❖ Závoje, bojerka, kabelky
- ❖ Kravaty, šátky, rukavice
- ❖ Plesové čelenky, korunky
- ❖ Karnevalové kostýmy
- ❖ Široký výběr výzdob a doplňků nejen pro svatby a párty – balónky, svíčky, výzdoby, bublifuky, vystřelovací konfety, okvětní plátky, jmenovky, dekorace na auto, vývazky, svatební mandle, balení cukroví, dortů a výslužek aj.
- ❖ Korálky a komponenty, stuhy, filtry, glitry, kabošony, květy, aj. materiál pro výrobu ozdob, výzdob a bižuterie
- ❖ Dekorace svatební, narozeninové, jarní, velikonoční, vánoční, Silvestrovské, Halloween aj.

Adresa: Frýdek-Místek, ul. Ostravská 1551, vedle Wüstenrot

Telefon: 558 437 797

Web, eshop: salon-kampet.cz

**10% sleva na půjčované
po předložení letáčku - k
nám se vyplatí přijet!**

CHOVATELÉ DRŮBEŽE DRŮBEŽÁRNA PŘÍBOR-KLOKOČOV

**Prodej
zahájen**

nabízí na jaro

KUŘICE

- hnědé Bovans, mladé, levné kuřice
vhodné pro domácí chov
začátek snášky v červenci

Nabízíme i nosnice ve snášce

Prodej Po-So 8.00-11.00 h.

Info: 602 78 77 79 nebo 724 15 44 15

120. let SDH Fryčovice **slavné dne:** **18.7.2015 od 14.00** **na hřišti TJ Sokol Fryčovice**

Začátek: 14.00

- prezentace techniky hasičů, policie a dalších složek
- ukáзка činnosti hasičů, kynologů a zdravotníků

Hudební festival pro všechny startuje od 16.00 a pokračuje do rána.

Těšte se na - Decibely lásky - vypalovačky z muzikálu dětí ráje

- Legendy se vrací - pořádný rockový nářez
- Rebel - mladí a neklidní
- HEC - ověřená klasika

V průběhu akce budou pro děti připraveny atrakce - skákací hrad(hasičská čísta) a další aktivity.

Pro gurmány bude připraveno bohaté občerstvení nejen z grilu a pivaň si rovněž přijdou na své (více druhů pív).

Srdečně zvou SDH Fryčovice a obec Fryčovice

V případě nepříznivé počasí to kapely rozbalí od 16.00 v obecním síle.

Vstupné ZDARMA

Pozvánka na zájezd

**KDU-ČSL Hukvaldy pořádá dne
8. 8. 2015 jednodenní zájezd
do Opavy a Hradce nad Moravicí.**

**Blíží informace podá a přihlášky
přijímá do 15. 7. 2015:**

**Ing. Petratur Antonín - 604 238 495
Jaroslava Michnová - 734 607 685**

**Cena zájezdu pro dospělé je 80 Kč,
děti do 15 let mají zájezd zdarma.**

www.hukvaldska.cz

RESTAURACE
Leoš Janáček

Dovolujeme si Vás pozvat
do nově zrekonstruované
všem známé
Hukvaldské restaurace.

**SBĚRNÉ DVORY
S.R.O.**

Zbavíme Vás STARÉ
- oceli, mědi a jiných barev. kovů
i STARÉHO - železa a papíru

FM, Bahno, Svazarmovská 88 tel.: 558 434 321, 723 188 472, 607 750 183

Sviadnov, Ostravská 103 tel.: 558 655 075, 602 510 018, fax.: 558 655 607

Brušperk, J. Matěje 515 tel.: 558 666 441, 606 476 330

Frýdlant n. O., Okružní 708 tel.: 603 740 642, 724 314 646, 558 435 404

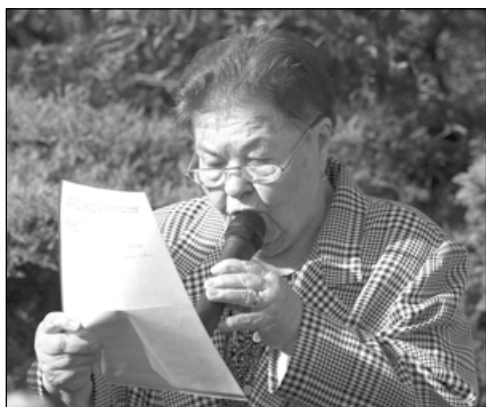
e-mail: sbernedvory@seznam.cz, www.sbernedvory.cz

Hopsalín

Hopsalín

Kladení věnců 7. 5. 2015

Sběr nebezpečného a velkobjemového odpadu

Kladení věnců 7. 5. 2015

*Fotodokument z akce pořádané 21. 6. 2015. A to okresní myslivecký spolek F-M ve spolupráci s MS krajem, statutárním městem F-M, městem Frýdlant nad Ostravicí a Základní školou Leoše Janáčka Hukvaldy.
„Chovatelská přehlídka trofejí a Den dětí - Mejdan za školou.“*

ČMMJ - Okresní myslivecký spolek Frýdek-Místek ve spolupráci s Moravskoslezským krajem, statutárním městem Frýdek – Místek a městem Frýdlant nad Ostravicí

Vás zvou na

Chovatelskou přehlídku trofejí

lovecké sezóny 2014

honitěb okresu Frýdek-Místek a honitěb Oblasti chovu
jelení zvěře Beskydy, která se bude konat
v Základní škole Leoše Janáčka v Hukvaldech

Otevřeno: **20. 6. a 21. 6. 2015 od 8,00 do 18,00 hodin**

**V neděli 21. 6. 2015 od 15.00 hodin v kostele sv. Maxmiliána
v Hukvaldech se uskuteční Svatohubertská mše.**

V neděli 21. 06. od 14.00 hodin v areálu ZŠ L. Janáčka v Hukvaldech

proběhne doprovodný program: ukázka troubení trubačů, plemen loveckých psů, ukázka dravců,
po celý doprovodný program k poslechu bude hrát cimbálová muzika, „Mejdan za školou“, soutěže
pro děti a další program.

Občerstvení zajištěno, myslivecká kuchyně.

vzpomínáme ...

Náš symbol byl odcizen neznámým pachatelem v noci z 26.5. na 27.5.2015

Jetel inkarnát na poli v Rychalticích